

Scrisori prăfuite, cu învățăminte...

Departe, în inima Moldovei, se află mănăstirea Agapia. În spatele mănăstirii, între mai multe căsuțe împodobite cu straie de iederă, regina nopții, hortensii și trandafiri cățărători, cu ferestrele ocrotite de mușcate albe și roșii, se află casa memorială Alexandru Vlahuță. Acolo se găsește o scrisoare despre o anume fericire, scrisoare pe care scriitorul i-a trimis-o fiicei sale, Margareta, atunci când aceasta a împlinit șaptesprezece ani. E o scrisoare care nu merită să rămână prăfuită într-un muzeu, ci merită să fie scrisoarea fiecărui dascăl către elevii săi. Poate fi chiar *Raza de soare* din sufletul oricărui cititor.

Director Prof. **Atomei Olga**

„... Să fii bună pentru ca să poți fi fericită. Cei răi nu pot fi fericiți. Ei pot avea satisfacții, plăceri, noroc chiar, dar fericire, nu. Nu, pentru că, mai întâi, cei răi nu pot fi iubiți, și-al doilea,... al doilea... de! norocul și celelalte „pere mălăiește”, care se aseamănă cu el, vin de-afară, de la oameni, de la împrejurări, asupra cărora n-ai nici o stăpânire și nicio putere, pe când fericirea, adevărata fericire în tine răsare și-n tine înfloarește și leagă rod, când ți-ai pregătit sufletul pentru ea. Și pregătirea este o operă de fiecare clipă, – când pierzi răbdarea, împrăștii tot ce-ai insirat și iar trebuie s-o iei de la început. De aceea și vezi așa de puțini oameni fericiți... Atâți câți merită...”

A, dacă nu ne-am iubi pe noi așa fără de măsură, dacă n-am face atâta caz de persoana noastră și dacă ne-am dojeni de câte ori am mințit sau ne-am surprins asupra unei răutăți ori asupra unei fapte urâte, dacă, în sfârșit ne-am examina mai des și mai cu nepărtinire (lesne-i de zis!), am ajunge să răzuim din noi partea aceea de prostie fudulă, de răutate și de necinste murdară, din care se îngrașă dobitocul ce se lăfăiește în nobila noastră făptură. Se știe că durerea e un minunat sfătuitor. Cine-i mai deschis la minte trage învățătura și din durerile altora. Eu am mare încredere în voința ta. Rămâne să știi doar ce să vrei. Și văd c-ai început să știi asta. Doamne, ce bine-mi pare c-ai început să te observi, să-ți faci singură muștrări și să-ți cauți singură drumul cel adevărat!

*Așa, ceartă-te de câte ori te simți egoistă, de câte ori te mușcă de inimă șarpele răutății, al invidiei sau al minciunii. Fii aspră cu tine, dreaptă cu prietenii și suflet larg cu cei răi. Fă-te mică, fă-te neînsemnată de câte ori deșteptăciunea te indeamnă să strigi: “Uitați-vă la mine!” Dar mai ales aș vrea să scriu de-a dreptul în sufletul tău aceasta: **Să nu faci nicio faptă, a cărei amintire te-ar putea face vreodată să roșești. Nu e triumf pe lume, nici sprijin mai puternic, nici mulțumire deplină, ca o conștiință curată.***

Păstrează scrisoarea asta. Când vei fi de cincizeci de ani ai s-o înțelegi mai bine. Să dea Dumnezeu s-o citești și atunci cu sufletul senin de azi.

Te îmbrățișează cu drag, Al. Vlahuță”

Revista este una dintre oglinzile școlii. Sunt convins că ea va continua să trăiască și tot mai mulți (elevi, cadre didactice, părinți și nu numai) se vor implica în apariția ei. La mulți ani revistei „**Rază de soare**” și la mai mare.

Cu mult respect, stimă și considerație,
prof. pensionar **Barta Zoltán**

Se taie panglica la "Cuza"...

Septembrie 2016. Încă un an școlar se așterne la picioarele noastre. Pentru boboci, un nou început, pentru *veteranii* de-a opta, un capăt de drum și pentru toți ceilalți copii, încă o pagină din cartea vieții. E o zi senină și așa sperăm să rămână toate până la vacanța mare. Dar până atunci, ne așteaptă noi experiențe, noi provocări, noi autodepășiri.

În ce privește istoricul școlii noastre, anul acesta se scrie o nouă filă. A început extinderea clădirii vechi, prin construirea a 8 săli de clasă. Astfel, grădinița arondată școlii noastre și care, de ani de zile, își desfășoară activitatea în condiții improprii, se va muta în noul spațiu. În plus, toți elevii școlii, vor beneficia de program înainte de masă, lucru care nu poate decât să crească calitatea actului educațional.

Mulțumim pe această cale **Primăriei** și **Inspectoratului Școlar Județean**, pentru implicarea și aplecarea pe care au avut-o față de nevoile școlii noastre.

An aniversar pentru revista școlii *

Un gând
vieții
Lumină
Prota
Cu drag
Liana

Anul acesta, colectivul de redacție al revistei are motiv de sărbătoare. *Raza de soare* strălucește de zece ani și a ajuns la numărul 14, dacă nu punem la socoteală cele 2 numere aniversare. A strălucit fără întrerupere, în tot acest timp, uneori o dată, alteori de două ori pe an.

Această revistă, se înscrie, cu succes, în rândul revistelor școlare și a reușit, de-a lungul timpului, să culeagă lauri. Scrisă de copii și dascăli, pentru ei și pentru alții, fără doar și poate, citită de ei și, de ce nu, și de părinți, bunici și prieteni!

În paginile ei, se regăsesc gânduri... Gânduri despre orice, despre anotimpurile copilăriei, despre preocupările pe care le au, despre cărțile pe care le citesc (sau nu), despre jucăriile pe care le părăsesc din dorința de a fi mai mari, despre iubire pentru părinți, pentru frați/surori, prieteni/e, bunici și, de ce nu, dascăli, gânduri despre natură, școală, viață. Gânduri despre tot și toate, despre nimicuri sau probleme existențiale, toate se regăsesc în paginile revistei.

Într-o eră a tehnologizării, în care se dorește atât de acerb introducerea tabletelor și a manualelor digitale în școli, o mână de pui de oameni fac o demonstrație a ce înseamnă măiestria de a folosi penelul. Cu mai mult sau mai puțin talent, au lăsat să curgă idei, metafore, portrete, articole, interviuri demne de a primi avizul „*bun de tipar*”.

Poate așa, cineva, va rămâne cu nostalgia mirosului hârtiei proaspăt tipărite, cu plăcerea de a răsfoi file, de a mai găsi răgaz de lectură, de a cumpăra cărți sau reviste, de a adormi cu ele pe noptieră, de a șterge praful printre polițe de bibliotecă și, nu în ultimul rând, de a scrie ... cu stiloul pentru a împiedica uitarea. Astfel, *Raza de soare* rămâne o amintire (în)tipărită peste ani, a ceea ce a însemnat fiecare zi de școală.

Te provocăm, fii și în fața și în spatele hârtiei scrise!

Coordonator revistă,
Prof. ciclul primar *Emilia Moldovan*

Buna Vestire, începutul mântuirii noastre

Căderea omului în păcat a atras consecințe nefericite în viața omului. Neascultarea a fost cea care i-a atras omului bolile, suferințele, greutățile, calamitățile și moartea. Cu toate acestea, Părintelui ceresc I S-a făcut milă de lucrul mâinilor Sale și le-a promis primilor oameni că va trimite pe Răscumpărătorul pentru a ne scoate de sub robia păcatului și a morții. Cartea de căpătâi a Creștinismului ne spune că după izgonirea primilor oameni din Rai, porțile paradisiului erau păzite de îngeri cu săbii de foc (**Facere 3,24**).

Iubirea față de noi L-a făcut pe Prea Bunul Părinte să înnoiască făgăduința aceasta a trimiterii Izbăvitorului în lume pe tot parcursul Vechiului Testament. Buna vestire, sărbătorită în fiecare an la data de 25 Martie, este momentul care arată zorii mântuirii pentru

întreaga omenire. Îngerul Domnului, Arhanghelul Gavriil, a venit în orașul Nazaret, din provincia Galileea (**Luca 1,26**), spre a-l transmite celei mai curate dăpturi omenești că „**este aleasa cerului pentru a-L naște pe Mântuitorul lumii**” (**Luca 1, 28-32**). În fața închinăciunii îngerului, Maria rămâne surprinsă și fiind convinsă de curăția ei trupească și sufletească întreabă: „**Cum va fi aceasta, de vreme ce eu nu știu de bărbat?**”. Dar îngerul i-a arătat că Nașterea lui Mesia este prin lucrare dumnezeiască și mai presus de orice ispită trecătoare: „**Duhul Sfânt Se va pogori peste Tine și puterea Celui Prea Înalt Te va umbri; pentru aceea și Sfântul care Se va naște din Tine, Fiul lui Dumnezeu Se va chema**” (**Luca 1, 35**).

În fața unor asemenea argumente, Pururea Fecioara Maria nu a mai putut răspunde decât: „**lată roaba Domnului. Fie Mie după cuvântul tău!**” (**Luca 1, 38**). Fără acceptul Maicii Domnului de a-L primi în pântecele Său pe Fiul lui Dumnezeu, mântuirea oamenilor ar fi fost la fel de imposibilă ca fără voia lui Dumnezeu. Din momentul consimțirii date de Maica Domnului, izbăvirea prindea contur, căci acesta „este începutul mântuirii noastre și arătarea tainei celei din veac. Fiul lui Dumnezeu Fiul al Fecioarei se face și Gavriil harul îl bine vestește. Pentru aceasta și noi, împreună cu dânsul, Născătoarei de Dumnezeu să-i strigăm: Bucură-te, cea plină de har, Domnul este cu tine!”. Suntem încredințați că acesta este începutul mântuirii pentru oameni căci mântuirea este darul lui Dumnezeu, ori ce dar mai mare puteam primi decât trimiterea în lume a lui Dumnezeu Fiul? Dacă mântuirea este darul lui Dumnezeu să ni-l însușim, să ne bucurăm de el și „**să lucrăm cu frică și cu cutremur la mântuirea noastră**” personală, după îndemnul Sfântului Apostol Pavel, colaborând cu Dumnezeu neîncetat și având-o pe Maica Domnului mijlocitoare izbăvirii noastre.

Profesor **MAXIM GHEORGHE**

Sfintele Paști

Sfintele Paști este Praznicul în care noi, creștinii ortodocși, sărbătorim **Învieria Domnului** Iisus Hristos, trecerea de la moarte la viață datorită Învierii Mântuitorului „care a călcat cu moartea pe moarte”. În noaptea învăluită de lumina Învierii, mergem la Sfânta biserică și cu lumânări în mâini și în suflet, după citirea din Sfânta Evanghelie luăm Lumina de la preot și înconjurăm de trei ori biserica. Participăm apoi la Sfânta Liturghie și ne împărtășim. La finalul slujbei de Înviere ducem Paștile de la biserică și le luăm pe stomacul gol, înainte de masa de prânz.

Printre cele mai cunoscute tradiții populare de Paști sunt vopsitul ouălor și sacrificarea mielului, dar oare știm ce semnifică

ele? Există o legendă legată de ouăle roșii care se vopsesc de Sfintele Paști. Ea ne spune că Maria Magdalena a pus un coș cu ouă sub crucea pe care a fost răstignit Mântuitorul și acestea s-au înroșit, prin picăturile Sângelui Domnului căzute pe ouă. Oul ne arată că Învieria S-a realizat fără a se distruge mormântul sau pecetea sigiliului puse de soldații romani, iar culoarea roșie ne amintește de sacrificiul de pe Golgota. Mielul sacrificat își are originea în Paștile evreilor din Vechiul Testament, dar ne amintește și de sacrificiul suprem al „**Mielului lui Dumnezeu**”.

Să păstrăm tradițiile străbune, să ne îngrijim de suflet, iar, în final, vă doresc Sărbători fericite! Și vă mărturisesc că **HRISTOS A ÎNVIAT!**

POP ANDRADA, Clasa a V-a B

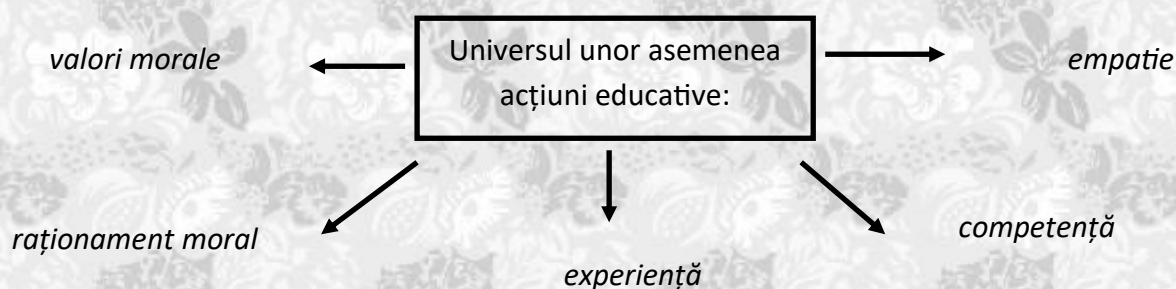
În loc să renunțăm la orele de religie, să le transformăm în lecții de educație morală

Comportamentul prosocial vizează un „tip de comportament orientat spre susținerea, conservarea și promovarea valorilor sociale”. Conceptul implică fundamentări axiologice complexe. Condiționările acestui tip de comportament sunt numeroase, esențiale fiind cele ce țin de **intenționalitate** și **libertatea alegerii** (Hans Werner Bierhoff).

În formarea comportamentului prosocial există trei coordonate teoretice: responsabilitate, reciprocitate și echitate, toate raportate atât la individ cât și la grup și la normele acestuia. Toate acestea se regăsesc exprimate în diverse forme, în lucrări de filosofie și etică, încă din antichitate. De aici, sugestia de a apela la **maxime** și **reflecții filosofice** în procesul educației morale și civice, la **proverbe** sau **zicători**.

Încă din al doilea an al vieții copilului² apar comportamente prosociale: a mângâia, a ajuta, a împărtăși. Prin apreciere și întărire din partea adultului, acestea tind să se repete, să se dezvolte în structuri comportamentale valorizate social. De la vârste timpurii, copiii își împart sau dăruiesc jucăriile, își „tratează” păpușile ca și cum ar fi vii, proiectând asupra lor îngrijirile pe care ei înșiși le primesc de la părinți, participă la activitățile părinților, în moduri socotite „ajutor”.

Așadar, **activitățile comune cu adultul** – mai întâi cu părintele, mai apoi cu educatorul – **modalitățile de stimulare a motivației** (cu precadere a celei intrinseci), **tipurile de interacțiune educator / copil** sunt tot atâtea căi pentru educarea în spirit prosocial. La acestea, se adaugă o instruire suficient de temeinică pentru a mări numărul situațiilor în care cel mic să se simtă competent în acordarea ajutorului.

Fără a ignora rădăcinile biologice ale întrajutorării umane socializarea are un rol determinant în orientarea spre apărarea, susținerea și promovarea valorilor sociale. În acest sens, susținem și noi ideea educabilității comportamentului prosocial. Instituții precum familia, școala, biserica, organizațiile de copii, ONG, mass-media contribuie permanent la formarea atitudinii prosociale.

Indiferent că vorbim de ore de *religie* sau de ore de *educație civică* acestea formează comportamentele necesare în relațiile sociale de azi sau de mai târziu. Astfel de ore angajează nu doar resursele intelectuale ale copiilor ci și pe cele morale contribuind la formarea unui comportament prosocial și la dezvoltarea personalității. În cadrul unor astfel de lecții, dincolo de teoretizare trebuie antrenat **jocul de rol** sau **dramatizarea** cu un scop bine stabilit. Dinamica acestora e determinată de faptul că întreaga clasă participă, spațiul de instruire nu frânează comunicarea și colaborarea elevilor, atenționările profesorului de a nu comunica între ei, nu își au rostul. Se reușește așadar prin *joc de rol / dramatizare* o reconsiderare a educației în spiritul comportamentelor prosociale, dacă ar fi să reamintim cele trei coordonate teoretice care stau la baza formării acestuia. Educația în spiritul cooperării poate contribui, pe termen lung și în corelație cu o implicare personală activă și responsabilă la potențarea acestui tip de comportament. Probabilitatea manifestărilor prosociale poate crește atunci când distanța față de cel care are nevoie de ajutor este suficient de mică pentru a apărea sentimentul responsabilității personale.

Manualele și lecțiile de educație morală și de educație civică cuprind referiri la comportamente de ajutorare, la buna relaționare cu ceilalți, la asumarea responsabilității. Textele cu tentă moralizatoare ocupă o parte importantă în multe din manualele ciclului primar, iar orele de religie sau educație civică pot fi oaze de reflecție la care se apelează în scopul îmbunătățirii capacității empatice. Prin prisma multiplicării comportamentelor prosociale, empatia poate fi un important stimulent. Caracterul formativ al unor activități libere de tip *joc* reiese din faptul că elevii au ocazia să-și demonstreze competențele de analiză critică a unor fapte omenești, de comunicare, de investigare, de luare a unor decizii juste, de găsire a unor soluții la diferite probleme. De competențele astfel formate vor avea nevoie în viață și ele contribuie la o bună interiorizare a valorilor și normelor morale.

Plecând de la teoria lui Lawrence Kohlberg conform căreia *stadiul principiilor universale de dreptate* este un stadiu superior al dezvoltării moderne, ocazia de a discerne între bine și rău ca tehnică educativă centrată, mai ales, pe aspectele cognitive oferă premise pentru modelarea comportamentului uman prin apreciere și acceptare.

Fără extrapolări lipsite de un suport analitic pertinent, putem constata că în loc să ne zbatem în a scoate orele de religie din școală, am putea începe o schimbare în educarea formatorilor. O educație prosocială nu poate fi desprinsă din observarea unor comportamente concrete și ne referim aici la exemplul profesorului și forța acestui exemplu la vârste mici. Ceva mai deschise, orele de religie și educație civică ar putea fi scoase din corsetul unor clasice evaluări a rezultatelor școlare, întrucât trăsăturile de personalitate, atitudinile și conduitele formate pot fi, cel mult, apreciate (aprecierea fiind un act *valorizator*) și transformate în *ore de reflecție asupra vieții*.

Prof. ciclul primar **Emilia Moldovan**,
Șc. Gimn. „Al. I. Cuza”, Tg. Mureș

Referințe bibliografice:

Zamfir C., Vlăsceanu L., Dicționar de sociologie, București, Editura Babel, 1993, p. 113; Corsini, R.J. „Concise

25 mai, Ziua Internațională a copilului exploatat sexual

Alături de elevii școlii, Organizația „Salvați Copiii”, pregătește în mod consecvent activități prin care urmărește informarea elevilor noștri cu privire la campanii menite să -i protejeze și să-i informeze asupra riscurilor la care sunt expuși, cum pot să se protejeze și cui pot cere sprijin.

Educație pentru sănătatea orală

Prin implicarea Organizației „Salvați Copiii”, reprezentată de doamna Felicia Gurghian și în parteneriat cu Facultatea de Medicină și Farmacie din Tg. Mureș, în școala noastră a avut loc, în toamnă, o activitate interactivă privind educația orală. Studenții de la Stomatologie au venit pregătiți pentru a face o campanie de sensibilizare a copiilor în privința respectării regulilor de igienă orală. Toți elevii ciclului primar au vizionat, rând pe rând, filmulețul cu animăluțe care îi avertiza asupra pericolului bacteriilor care se pot ascunde în gură, provocând carii. Copiii au demonstrat că au cunoștințe în acest domeniu și că se spală pe dințișori ori de câte ori consumă alimente. Apoi au exersat periajul corect și răbdarea celor mici a fost răsplătită cu pliante educaționale și periuțe de dinți.

S.D.S. pentru copii vulnerabili

Pentru al doilea an consecutiv, se derulează în școala noastră „Școala de după școală pentru copii vulnerabili”. Proiectul este finanțat de H&M și se desfășoară în parteneriat cu Organizația „Salvați Copiii”, filiala din Tg. Mureș. Profesoarele de la ciclul primar *Gluga Elena* și *Moldovan Emilia* alături de doamna *Felicia Gurghian* din partea Organizației, coordonează un grup de 80 de elevi considerați ca fiind vulnerabili: fie provin din familii cu risc de abandon școlar, fie din familii numeroase, familii lipsite de resurse financiare sau familii monoparentale.

Activitatea este una complexă și ea presupune, pe lângă asigurarea prânzului, asigurarea resurselor materiale și a materialelor didactice și efectuarea temelor și organizarea unor activități de socializare.

Caravana colectării selective a deșeurilor

Caravana colectării selective a deșeurilor, venită tocmai din București, și finanțată din Fonduri Europene, a poposit și în curtea noastră. Scopul este însemințarea în rândul populației a cunoștințelor privind selectarea deșeurilor.

Rând pe rând, copiii tuturor claselor s-au perindat în utilajul ultraperformant și au vizionat un filmuleț care le-a atras atenția asupra pericolului pe care îl reprezintă aruncarea deșeurilor în natură, în special a materialelor plastice.

Copiii au aflat că există materiale biodegradabile și cât le este lor necesar să reentre în circuitul naturii, dar au aflat și că există materiale toxice care rămân pentru totdeauna, cum ar fi plasticul, poluând grav.

Expoziția de pictură "Fete-fete"

O inedită expoziție de pictură s-a ținut în incinta *Bibliotecii Județene a Copiilor din Piața Trandafirilor*. Iubitorii și iubitoarele genului au fost invitați/te să admire timp de șase săptămâni și, de ce nu, să încerce, o tehnică interesantă de pictură, cea a *formelor spontane*. Tinerii exponanți, nimeni alții decât elevii școlii noastre, coordonați de învățătoarea lor, Moldovan Emilia. Patricia, Andreea, Luca, Denisa, Paul, Daria, Ariana, Rodian, Marc, Roxana, Teodora, Alexandra, Răzvan, David, Cosmin, Darius, Diana, Flavius și Rareș au fost fericiți/te să arate publicului, în șazece de lucrări realizate la orele de educație plastică cât de frumos se poate metamorfoza urâtul!

Evenimentul s-a bucurat de mediatizare locală, domnișoara Veronica Moldovan, reporterul copiilor de la Radio Tg. Mureș, precum și omul de presă, Lazăr Lădariu, de la Cuvântul Liber. Din partea școlii, am fost onorați de prezența Directorului Adjunct Claudia Chebuțiu, iar ca specialist în domeniu, vernisajul s-a bucurat de aprecierile pictoriței Mariana care le-a oferit copiilor, drept răsplată pentru truda și talentul lor, culori profesionale de pictură în ulei.

fiind prezente la vernisaj televiziunea Antena 1,

Acțiunea a fost o reușită și le-a dat copiilor satisfacția muncii împlinite, iar părinților, încântarea de a-și vedea copiii implicați într-o acțiune care le-a pus în

valoare
talentul neștiut.

„Am de-a face cu numeroase experiențe alături de copii, atât la orele de desen de la Școala Populară de Artă, cât și la atelierul meu personal de pictură. Dar, vă mărturisesc, tehnica pe care ați folosit-o voi, e departe de ceea ce mi-am imaginat că voi vedea. Vă felicit din tot sufletul și vă recomand, să valorificați aceste lucrări fie într-un calendar, fie într-o carte, poate chiar de povești, scrise de voi, și legate de personajele pe care le-ați imaginat.” (Mariana)

Bunătăți din câmara bunicii

La sfârșitul lunii octombrie al acestui an școlar, Comisia Metodică a clasele 0 – I – II, a organizat o activitate menită a-i învăța pe copii să mănânce sănătos, să aprecieze gustările puse de acasă, în pachetul zilnic. Cu mic cu mare, s-au adunat în curtea școlii și au întins un ospăț pe cinste. De pe masă nu au lipsit borcanele cu zacuscă, slămina cu ceapă, dulcețurile și gemurile fel de fel, bostanul copt, merele, nucile, precum și preparate cum ar fi prăjiturile cu mere sau gogoșile și plăcinta cu brânză.

Sustenabilitatea acțiunii a constat în a-i pune pe cei mici în situația de a căuta în câmară bunătăți preparate în familie, în mod tradițional și de a-i determina să-și prepare singuri/e sandwisuri pe care, apoi, să le consume. Vremea bună a ținut cu noi: soarele de toamnă ne-a îmbiat la picninc, iar aerul curat a întreținut pofta de mâncare a celor mici. Încă o dată s-a demonstrat că, la orice vârstă, poți învăța să trăiești sănătos. Copiii au fost receptivi și încântați de ocazia de a savura, la propriu, o oră.

Ca întotdeauna, conducerea școlii ne-a oferit sprijinul și a fost alături de noi pe durata întregii acțiuni.

Important e ca demersul cadrelor didactice să fie susținut și înțeles și de părinți. Aceștia trebuie să învețe că timpul petrecut cu prepararea gustării pentru pauzele de la școală, e o formă de a stabili o conexiune cu pruncul și atunci când acesta nu e cu ei și e un prilej de a-l învăța să aleagă hrana sănătoasă în locul produselor de patiserie, bogate în carbohidranți nesănătoși și lipsite de nutrienți.

Serbarea strugurilor

În fiecare toamnă, secția maghiară organizează serbarea strugurilor

Tabăra școlară

An de an, elevi ai Gimnaziului nostru, își dau întâlnire în taberele școlare. Durău, Călimănești, Râșnov, Sovata, Transfăgărașan sunt destinații iubite de micii exploratori. Și, nu știu cum se face că cei care au le-au prins odată gustul, nu mai renunță.

Copiii sunt ocupați de dimineața până seara cu ateliere de dans, pictură, teatru, muzică, sport, echitație, karaoke, drumeții, tiroliene, trasee suspendate, escaladări, iar părinții nu au decât să acceseze aplicația taberei pe telefon pentru a-i urmări în filmulețe de câte zece minute zilnic. Nimeni nu se plânge, toți copiii se implică trup și suflet și trăiesc la maxim experiența pe care au bucuria să o împărtășească alături de cadre didactice și animatori. La plecare, se face foc de tabără, se distribuie CD-uri cu poze și filmări, se varsă lacrimi și se fac promisiuni de revedere.

E o experiență pe care merită să o încercați.

Învățăm să dăruim zâmbete

Generozitatea se învață de mic.

Cu fiecare ocazie, copiii noștri, alături de părinții lor și cadrele didactice, nu au pregetat nicio clipă în a demonstra că știu să împartă cu ceilalți.

Vorbim despre generozitate sub diferite forme. Cu ocazia sărbătorilor de iarnă, se organizează anual campania Shous Box reprezentând donații de hăinuțe sau jucării, în care se implică toți copiii din școală. Și de data aceasta, s-au întrecut în a-și dăruia hăinuțele sau cizmulile rămase prea mici. Ilinca, o fetiță din clasa a II-a, a renunțat la o

cutie foarte, foarte generoasă, plină cu jucării care mai de care mai frumoase.

Odată cu strângerea sumei de 7000 lei pentru băiețelul de clasa I care a suferit un grav accident de circulație în prima zi de școală, copii din toată școala au pregătit o uriașă cutie plină cu mesaje de îmbărbătare, gânduri bune și urări de sănătate pentru el și familia lui. Un gest care i-a emoționat până la lacrimi pe părinți. Suma strânsă acoperă doar două luni din tratamentul necesar pentru recuperarea fiului lor, dar solidaritatea umană este de neprețuit.

În vara trecută, implicarea cadrelor didactice din școală a fost atât de mare încât doi elevi cu care soarta a fost crudă încă de la o vârstă fragedă, au fost în tabără, gratuit. O bucurie mică, în comparație cu pierderea pe care au suferit-o, dar o rază de speranță pentru sufletele lor greu încercate. Anul acesta, tabăra Arted împlinește cincisprezece ani de activitate, ocazie cu care a lansat campania „Vara aceasta dăruim cincisprezece zâmbete”. Primăvara aceasta, colegii unei clase a cincea, alături de doamna dirigintă Ioana Duma, și-au unit din nou eforturile pentru ca, în cadrul acestei campanii, un coleg de-al lor să beneficieze de gratuitate în tabăra în care vor merge împreună, în august.

Să fim părinți cu *f.B.*

„Dacă vă uitați cu atenție în ochii copiilor, întrezărind așteptările lor, veți înțelege cât de mare e răspunderea noastră”. Aceste cuvinte, care îi aparțin regretatului matematician *Solomon Marcus*, definesc foarte frumos și clar rolul și rostul nostru de părinți. Trăim vremuri în care nu e deloc ușor să crești copii buni. În mod paradoxal, traiul mai tihnit pe care ni l-a adus bunăstarea materială nu ne ajută mai deloc în misiunea acesta de a fi părinți, mai precis **părinți buni**.

În căutarea unei vieți mai bune, din dorința de a le oferi copiilor noștri un viitor luminos, intrăm, aproape inconștient, în malaxorul vieții moderne, care ne oferă atât de puțin răgaz pentru a înțelege ce este cu adevărat bun pentru copiii noștri, ce le e de folos în mod esențial. Uităm că oricâte lucruri le oferim, nimic nu prețuiește mai mult decât dragostea noastră măsurată în timp petrecut cu ei, în afecțiune mărturistă și dovedită zilnic, în efortul de a-i ajuta să discearnă cât mai clar între bine și rău, între frumos și urât.

Vrem să avem copii deștepți, cât mai bine școliți, realizați profesional, dar investim, de cele mai multe ori, prea puțin în caracterul, personalitatea și sufletul acestor copii. În mod cert, le putem înțelege mai bine nevoile, posibilitățile și dorințele în măsura în care suntem dispuși să ne sustragem din fel și fel de activități care ne confiscă, de multe ori inutil, timpul. Un timp pe care nu-l vom putea răscumpăra niciodată. De noi depinde, aproape în totalitate, să creștem copii buni, să răspundem, astfel, așteptărilor și încrederii pe care le întrezărim în privirile lor. Haideti să le oferim ocazia de a se bucura de noi, ca părinți, în totalitate, iar peste ani, să scrie, fără ezitare, un FB în dreptul numelor noastre, în catalogul vieții.

Florin M. Sandor, ziarist

În calitate de părinte al unui elev din clasa a IV-a A

La concert

Filarmonica de Stat din Tg. Mureș organizează an de an, deja tradiționalele concerte – lecții la care participă zeci și zeci de copii din școala noastră. Profesoarele de la ciclul primar: Szakács Aranka, Koszorus Manuela, Cilibica Marcela, Moldovan Emilia, și-au făcut deja un obicei din a obișnui copiii, de mici, cu un astfel de eveniment cultural. Asta în vreme ce colegii lor de la ciclul gimnazial, participă în masă, alături de profesorii care îi îndrumă la catedră. Așadar, niciodată nu ești prea mic pentru o linguriță de cultură.

foto: **Szakacs Aranka**

La teatru

Teatrul pentru Copii și Adolescenți „Ariel” s-a obișnuit ca în reprezentațiile pe care le dă în mod de regulat de trei ori pe an, să pregătească piese complexe cu impact emoțional și moral, de o înaltă ținută. Actorii nu se sfiesc să-i invite și pe părinți alături de copii în sala de teatru. Cu siguranță, toată lumea ar avea de câștigat: actorii ar avea un auditoriu mai diversificat, părinții ar petrece timp de calitate în compania copiilor, iar aceștia din urmă, ar împărți cu cei dragi un act de cultură care nu face decât să-i pregătească pentru Marea Scenă.

Crăiasa Zăpezii i-a fermecat pe micuții iubitori de artă din ciclul primar.

La spectacol folcloric

Ansamblul Artistic „Mureșul”

Alături de colegii și colegele mele din școală, participăm în fiecare an la spectacolul educativ al Ansamblului Artistic „Mureșul”.

Am intrat în sala foarte mare de spectacol și ne-am așezat pe scaune. Am așteptat cu încredere și nerăbdători să începă spectacolul. Am văzut diferite dansuri populare și obiceiul jocurilor cu mască.

Am descoperit că și la noi există acest obicei de a umbla mascat pentru a speria spiritele rele. Am aflat cum se numesc și cum sună instrumentele muzicale. Am văzut din ce piese e compus costumul popular. Solistele de muzică populară ne-au cântat și ne-au invitat la joc. Am fost uimiți de frumusețea cântecelor și a dansurilor populare.

A fost o experiență minunată și toți copiii s-au comportat exemplar. A fost o zi minunată!

Săbădean Sebastian, clasa a II – a B

LE MULȚUMIM PĂRINȚILOR PENTRU CĂ ÎNȚELEG NECESITATEA CA CEI MICI SĂ IA

PARTE LA ACTUL DE CULTURĂ

Gânduri pentru învățătoare *

Mămico, ce mult am crescut

Nu-ți vine nici să crezi.

În clasa a V-a am trecut

De-acum sunt mare, vezi?

Dar port în suflet un regret

De dorul cui, știi oare?

Din clasa a patra mă despărț de doamna învățătoare

Din clasa întâi m-a învățat

Să scriu și să citesc,

Și poate multe le-am uitat,

Dar tot îi mulțumesc!

Pentru iubirea ei de mamă

Ce margini n-a avut,

Pentru căldura fără seamăn

Cu care ne-a crescut.

Papuc Alesia Teodora, clasa a IV-a A

Cine întocmește orarul ?

Încercările de reorganizare la nivel național a curriculumului școlar și implicit a timpului efectiv de lucru școlar, nu s-au concretizat în practică cu rezultate care să permită antrenarea elevilor în activități consistente extrașcolare, care să conțină un program continuu și care să nu influențeze activitatea de învățare.

Este interesantă recomandarea **Conferinței Europene de Igienă și Medicină Școlară** din 1954 privind distribuția relativă a timpului pentru elevii de 7 – 18 ani în perioada unei săptămâni. Pentru gimnaziu recomandată era distribuția din tabelul alăturat.

Astăzi, analizând programul zilnic al unui elev conștiincios, la nivelul gimnazial, acesta învață în medie 4 – 5 ore în program propriu, la care se adaugă cele 4 – 6 ore de clasă. Cele două programe determină elevul respectiv să muncească intelectual, în medie, 10 – 12 ore pe zi, într-un grad de încărcare pe săptămână de 27 – 30 ore.

Câte ore își irosește dascălul responsabil cu întocmirea orarului? Nopti nedormite, sfârșit de săptămână sacrificat, zeci de ore peste program, toate nevăzute și neplătite, răsplătite doar cu privirile calde ale unora, pe de o parte, sau cu reproșurile colegilor sau ale elevilor revoltați de programa prea încărcată, pe de altă parte. Pe umerii încovoiați ai unui dascăl de matematică cade responsabilitatea de a întocmi un orar care să țină cont, atât cât se poate, de curba de efort a matematicianului Gauss, pentru a veni în sprijinul elevilor. Asta în condițiile unei programe suprasaturate, pe care ministrul învățământului o vede, însă, aptă de a fi ridicată de la 30 la 35 de ore/ săptămână. An de an, s-a reușit, în mare măsură, ca în orarul zilnic al claselor să se respecte cerințele caracteristice de efort la însușirea cunoștințelor, prin repartizarea disciplinelor la intervale orare corespunzătoare.

E firesc să te întrebi de ce nu poate prelua calculatorul această corvoadă, într-un secol în care softurile sunt din ce în ce mai sofisticate. E bine de știut că există variabile emoționale de care calculatorul nu poate ține cont. Trebuie respectat programul dascălilor care își împart catedra între două școli sau fac naveta, trebuie ținut cont de utilizarea laboratoarelor, a cabinetelor de specialitate sau a sălii de sport, de exemplu. Totodată, mișcarea personalului didactic și schimbarea anuală a numărului de clase, nu permit repetarea aceluiași orar, an de an.

Doamna profesoară **Bende Ecaterina** este cea care are ingrata sarcină de a întocmi un orar pe placul a sute de elevi și a zeci de dascăli din școala noastră. Gândirea abstractă, logică, algoritmică, spiritul de sacrificiu și altruismul sunt atuuri care o recomandă. De ani de zile o face, și o face bine. Dovadă faptul că, la fiecare început de an, nimeni nu-și mai pune întrebarea *cine*, ci *când* și *cum* planifică orarul fiecărei clase. Astfel că, nu ne rămâne decât să-i mulțumim și să-i urăm putere de muncă.

Vârsta în ani	Nr. de ore destinat pentru:		
	Activități școlare	Activități libere	Odihnă/ Somn
11	5	8	11
12	5,5	8	10,5
13	6	8	10
14	6,5	8	9,5

Scoala de după școală / After school, o soluție pentru părinții prea ocupați

Modelul de organizare a programului de după școală, fost preluat din străinătate și s-a reușit implementarea lui cu succes. Impactul a fost foarte bun printre părinți, care au solicitat acest lucru în mod expres la înscrierea copilului în școală, programul prelungit devenind astfel un atu al școlii. Ca atare, an de an, în oferta educațională a Gimnaziului, conducerea școlii pune la dispoziția celor interesați, spațiul necesar desfășurării programului after school.

În actualul tumult al vieții de azi, devine o necesitate. Realitatea este ca tot mai mulți oameni muncesc până târziu în fiecare zi și de aceea încearcă să găsească un răspuns cât mai potrivit la întrebarea „Ce facem cu copiii?”. Grijă pe care, ani la rând, le-au purtat-o fie bunicii, fie bonele angajate, e preluată de câțiva ani de centrele organizate de școli.

Elevii au nevoie de supraveghere, de recreație prin activități extrașcolare atractive și trebuie să meargă a doua zi pregătiți la școală. Mai mult, au nevoie zilnic de o masă caldă pe care o mănâncă împreună cu ceilalți colegi. Ținuți împreună, copiii leagă prietenii, devin mai responsabili și învață să comunice și să se ajute reciproc.

În cadrul programului, elevii :

- se joacă în cadru organizat sub supravegherea unui cadru didactic specializat;
- își fac temele;
- iau masa;
- participă la cursurile organizate în cadrul școlii - dans, șah, pictură, baschet.

Asa, copiii ajung acasă odată cu părinții, au temele făcute și sunt mai relaxați a doua zi.

„Se observă că elevul care nu a făcut temele cu un cadru didactic specializat este mai timid de teamă că nu a rezolvat corect exercițiile sau nu s-a pregătit îndeajuns”, este de părere profesoara Maria Covrig de la clasa I. „Programul de teme este de două ore pentru elevii de clasele întâi și a doua și de trei ore pentru cei de a III-a și a IV-a. În cazul în care termină temele, copiii citesc, lucrează suplimentar sau se joacă. Sunt siguri pe munca lor. Ei își fac temele neasistați, iar atunci când nu au înțeles ceva vin fără să își deranjeze colegii și întreabă”, a explicat doamna Maria Covrig modalitatea în care se desfășoară orele.

Programul e pe placul copiilor

Dascălii sunt de părere că micuții își așteaptă părinții și abia apoi încep temele. Obosiți, după ora 17.00, nici copiii și nici părinții nu au răbdare și atunci apar conflictele în familie. Unii părinți au renunțat chiar la bone și și-au lăsat copiii la școlile cu program prelungit.

„Nu era chip să fie ajutat la teme. Stătea cu picioarele pe birou, mai scria ceva, apoi se gândea că are nevoie de un pahar cu apă și tot așa. Prolungea momentul prea mult, iar bona nu reușea să o facă să înțeleagă. Acum am renunțat la bonă și o las până târziu la școală. Pare să se descurce mai bine”, a declarat mama unei fete de clasa a II-a.

Patrula școlară

Pe parcursul a câtorva vineri din lunile februarie și martie ale acestui an am avut privilegiul să particip la programul „Patrula școlară”. În urma acestor activități am avut multe de lucruri de învățat, lucruri ce țin de legislația rutieră, dar și legate de atenție, concentrare și disciplină.

Practic, acest proiect s-a desfășurat astfel: se alegeau din clasele a VIII-a 4 elevi (2 băieți și 2 fete), iar cei aleși se echipau într-o uniformă specific (vesta reflectorizantă cu însemnele poliției și șepci albe). Fiecare dintre participanți aveau roluri diferite: fetele trebuiau să atenționeze lumea cu privire la activitatea desfășurată de noi, dar și să formeze mici grupuri de pietoni pentru a nu opri mașinile excesiv. Băieții aveau datoria de opri mașinile cu ajutorul unor semne mari de stop. Această activitate se desfășura după cum am mai spus vinerea după ultimele ore ale claselor primare, moment care putea fi considerat ora de vârf a zilei. În toată această activitate noi am fost coordonați de un echipaj de doi oameni din cadrul Poliției Rutiere care ne-au oferit o mulțime de sfaturi și ne-au atras atenția unde greșim. A fost o experiență interesantă pe care a-și repeta-o oricând cu multă plăcere, o experiență din care am avut multe de învățat. Sunt foarte încântat de această inițiativă a Poliției Rutiere și îndemn toți elevii să participe la cât mai multe acțiuni de acest fel pentru că nu au nimic de pierdut, ci numai de câștigat!

Comemorarea Holocaustului

În data de 9 noiembrie, noi, elevii claselor a VII-a și a VIII-a, ne-am adunat în sala metodică, unde am discutat despre tragicul eveniment din istoria omenirii, numit *Holocaust*.

Holocaust este un termen utilizat pentru a descrie uciderea a aproximativ șase milioane de evrei, de toate vârstele, în timpul celui de-al Doilea Război Mondial.

Activitatea s-a desfășurat prin prezentarea de către elevi a unor mărturii ale supraviețuitorilor Holocaustului, urmate de discuții sub îndrumarea profesorilor de istorie Silvășan Petronela și Daniel Istvan.

Printre mărturisirile găsite de colegii noștri, cel mai mult ne-a impresionat povestea lui Beriș. Acesta declara că a fost dus pe jos în căldurile din august, prin praful Basarabiei, unde când se iveau

fântâni, grupul de peste 1500 de persoane se înghesuiau la jgheburile de unde beau animalele pentru a lua o gură de apă.

Activitatea a fost foarte interesantă și am aflat multe lucruri dureroase din istoria recentă a României și a Europei.

Balint Ștefania și Rîtea Larisa, VIII A

* „Școala Altfel” a fost o experiență minunată *

Anul acesta, în săptămâna *Școala Altfel*, a fost frumos.

Luni, am fost la cabinetul de oftalmologie Visual Med și ne-am făcut control la ochi. Unii aveau nevoie de ochelari, iar alții nu au avut nicio problemă.

Mărti am făcut felicitări cu iepurași, dedicate sărbătorii Paștelui, apoi doamna învățătoare ne-a învățat cum să facem papioane. Toate papioanele au fost frumoase, croite din materiale de diferite culori: albe, negre, în carouri, cu buline, cu personaje din desene animate.

Miercuri am fost la Televiziunea Română și am rămas impresionați de locurile de muncă ale acelor oameni. Am văzut cum se editează un videoclip, am înțeles de ce invitații la emisiuni au nevoie de machiaj și am intrat în studioul de televiziune.

Joi am gătit o salată orientală și ne-am jucat de-a „Master Chef”. A fost foarte amuzant (eu am fost în juriu). Toate preparatele au fost delicioase, dar doar trei dintre elevi au câștigat. A fost ziua mea preferată!

Vineri am mers la Muzeul de Științe al Naturii și am povestit despre păsări, apoi am confecționat cuiburi de păsări. Am aflat date importante și interesante despre câteva specii de păsări. În continuare am vizitat muzeul. Ziua a continuat cu vizita noastră la ISU Horia, sediul pompierilor. Acolo, pompierii ne-au făcut o demonstrație de stingere a unui incendiu, arătându-ne cum să evacuăm o clădire în flăcări.

Școală Altfel a fost cea mai minunată experiență!

**Șerban Victoria, clasa a III-a B,
Prof. Pădurean Carla**

* Săptămâna „Școala altfel” 18-22 aprilie 2016. *

Activitățile din această săptămână au fost multe, interesante, atractive.

Am început săptămâna prin vizionarea unui film 3D la Cinema Arta „Cartea Junglei”, am continuat marți printr-o vizită la Ceușu de Câmpie, acasă la unul dintre elevi. Familia Călușer i-a primit pe copii cu nenumărate surprize, animalele din gospodărie oferindu-le bucurie, prin drăgălășenia și gingășia lor. Pentru că eram înainte de Sărbătorile Pascale, miercuri am fost la biserică la spovedit.

Joi am avut o activitate deosebită. Am fost în vizită la o unitate militară, unde elevii au învățat o lecție despre patriotism. Au făcut cunoștință cu arme de diferite calibre, diferite tipuri de mașini militare aflate în dotarea unității militare. Faptul că li s-a permis să urce în mașini, „să tragă” cu armele și alte lucruri la care nu puteau „visa în realitate”, i-a entuziasmat și i-a impresionat.

Vineri am fost „bucătari”. Am pregătit și ne-am înfruptat din munca noastră.

Cls. I B, prof. Elena Gliga

Centura galbenă la karate

Giulia și Briana sunt două surori care performează într-un sport deloc ușor: karate.

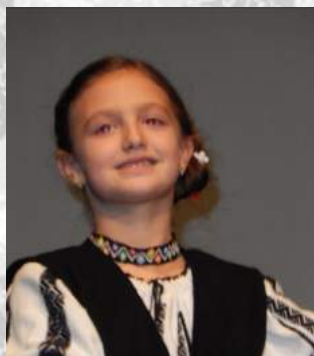
Cu dansul în sânge

Cine nu-l cunoaște pe Tibi? Un băiat simpatic din clasa a VI-a C, glumet, cu mult bun simț, extraordinar de politicos și foarte, foarte talentat la jocuri țigănești. Nu ratează nicio ocazie specială pentru a-și etala talentul și pentru ceea ce face e iubit și apreciat de toată lumea din școală.

Street dance, de când se știe

Maura e în clasa a doua A și s-a remarcat încă din clasa pregătitoare. Se mișcă pe scenă cu o agilitate greu de egalat și cucerește pe toată lumea stârnind ropote de aplauze când începe să danseze.

Silvășan Ștefania cântă și joacă cu aceeași ușurină și dacă trebuie să aleagă, îi este greu să spună ce îi place mai mult.

Scena e viața mea

Exploratorii veseli din clasa a II-a B au ocupat în luna aprilie a acestui an locul II pe scena **Concursului Județean de Joc și Mișcare**. Au prezentat o scenă din Cartea Junglei și le-a ieșit de minune! Felicitări micilor *temerari*!

Lecție de morală

Un proverb indian spune că „*Florii i se cere parfum și omului politețe.*” Politețea a fost și este indispensabilă fiecărui om, în orice societate. Din cele mai îndepărtate timpuri, omul a fost interesat să aibă legi care să interzică faptele rele și să le pedepsească îndemnând la fapte bune și comportament civilizat.

Într-un sfârșit de săptămână, am ieșit cu părinții mei la un spectacol de teatru. Ne-am cumpărat bilete și ne-am ocupat locurile răbdători. În timpul săectacolului, mai mulți spectatori mâncau semințe și floricele în timp ce vorbeau între ei fără a fi atenți la actorii de pe scenă. Acesta nu a fost un comportament civilizat!

Respectul și grija față de alții trebuie să domine întotdeauna relațiile dintre oameni. Chiar dacă astăzi aceste reguli nu mai au caracter de lege și încălcarea lor nu se mai pedepsește aspru ca în trecut, ele au fost adunae într-un „Cod al bunelor maniere” care ne sfătuiește cum să ne comportăm în diverse situații.

Moldovan Philip, clasa a II –a B

LĂUDABI-L UN ASTFEL DE ARTICOL! Felicitări, Philip pentru o astfel de semnalare a încălcării

Codului bunelor maniere

RECOMANDAREA NOASTRĂ

Vă sugerăm ca în rafturile propriei biblioteci să se regăsească neapărat cartea

“Codul bunelor maniere”

Am reprezentat școala

Sunt Pop Traian Valentin, elev în clasa a IV-a D. Sunt înscris la Clubul Sportiv Școlar Târgu Mureș, ramura sah. În acest an am participat la trei concursuri. În data de 23.01.2016, împreună cu fratele meu Pop George Alexandru și colegii mei din clasele mai mici, Lazar Cristian și Sandor Ana, am participat în ianuaie la faza județeană a concursului „**Olimpiada gimnaziilor la sah**”.

În martie, am reprezentat școala noastră la concursul „**Cupa Mures**” unde am luat locul III, cupă și medalie la categoria băieți 12 ani. A fost prima cupă și cel mai frumos cadou de ziua mea! (*La Mulți Ani și felicitări! îți spunem și noi*) În aceasta lună, am reprezentat școala la concursul „**Cupa C.S.S.**” și am luat locul III la categoria mea de vârstă.

Pop Traian Valentin,
clasa a IV-a D

Trei copii de toată isprava care în loc să-și irosească talentul pe laptop sau tabletă, au ales să performeze în sportul minții.

**Lazar Cristian
Pop Traian Valentin
Pop George Alexandru**

Bravo lor!

Samurarii florii de cireș

Bucși Darius-Florin, elev în clasa a IV-a C practică judo la Clubul "Samurarii florii de cireș", Voiniceni.

A pășit în sala de sport în vara anului 2013, din curiozitate și dornic de a face mișcare. Pe parcurs, intrând în tainele acestui sport, a început să-i placă și să nu lipsească de la antrenamente.

După o perioadă de un an de zile, antrenorul Gliga Laurențiu a considerat că poate participa la concursurile organizate la nivel național, alături de ceilalți sportivi ai clubului. Rezultatele nu s-au lăsat așteptate. La toate aceste competiții, desfășurate la Cluj-Napoca, Iași, Brașov, Satu-Mare, Arad, București, Darius a obținut medalii și diplome cu locurile III, II, I. La finala Campionatului național din 2015 a ocupat locul II, devenind vicecampion național.

În luna martie a acestui an, participând la Concursul Internațional de la Warsovia-Polonia, s-a clasat pe cea mai înaltă treaptă a podiumului, ridicând tricolorul pe cel mai înalt catarg.

Pentru toate aceste rezultate, îl felicităm și-i urăm multe succese în continuare.

Mici actori... mari premii !

Gong!!

Cortina se trage încet și toți spectatorii așteaptă curioși următoarea piesă. Pe scenă, trupa de teatru a școlii noastre e gata de a da prima reprezentație. Emoțiile se simt de la distanță. Cei zece actori participă la primul lor concurs: concursul județean „Minunata lume a scenei”. Începe spectacolul și emoțiile încep să se risipească încet, încet, iar micii actori și-au intrat în rol ca niște adevați profesioniști. Totul se termină în ropote de aplauze. Urmează așteptarea.....o așteptare grea. Pe scenă au urcat mulți copii talentați și fiecare are o șansă la premiu. Oboseala și nerăbdarea încep să își spună cuvântul. Dar totul a meritat. La microfon se anunță câștigătorii trofeului: Cercul de teatru de la Șc.Gimn. „Al.I.Cuza”. Toată emoția și oboseala se eliberează în strigătul de bucurie al micilor actori, care simt că tot efortul lor le-a fost răsplătit.

Bucși Darius-Florin, clasa a IV-a C

Bucuria unei victorii

Și pentru că ați aflat povestea primului nostru spectacol și al primului nostru premiu, trebuie să vă mai spun că și la festivalul județean, din primăvara acestui an, de la Sighișoara, trupa noastră de teatru a câștigat premiul I și două premii de interpretare: Ceușan Darius – premiul II și Costea Adrian – premiul III. Copiii au muncit mult, dar munca le-a fost răsplătită. Acum ne pregătim pentru festivalul național de la Turda. Să nu uităm că aceste rezultate le-am obținut și datorită unei persoane inimoase, care iubește teatrul și care ne-a îndrumat cu profesionalism în arta jocului pe scenă: teatrolog Emilia Ostace, căreia îi mulțumim pentru dragostea cu care ne-a învățat despre frumusețea acestei arte.

Prof. Coordonator **Szekely Daniela**

Minunata lume a scenei

„Teatrul (greaca veche: theatron) este o formă de colaborare de artă fină, care folosește interpreți (de obicei actori) care joacă în direct un eveniment real sau imaginar în fața unui public într-un loc specific, de cele mai multe ori pe o scenă”. (Wikipedia). Intr-adevar aceasta ar fi definiția teatrului, însă teatrul înseamnă mult mai mult de atât. Teatrul este un mijloc de a evada din această lume și de a pătrunde într-una imaginară plină de farmec și care te ține legat de ea o eternitate, o lume în care oricine se poate regăsi pe sine însuși.

Acei oricine putem fi chiar eu și cu încă câțiva colegi de-ai mei (atât din clasa mea, cât și din clasele mai mici) alături de care am participat în data de 26 martie 2016 la Festivalul de Teatru „Minunata lume a scenei”. Acest festival constă într-un concurs, unde fiecare echipaj prezenta o piesă de teatru, iar la final se alegea o echipă câștigătoare. Școala noastră a participat cu trei echipe și anume: Trupa de Teatru a Școlii, precum și două echipe formate din elevii claselor a opta.

Despre concurs pot să spun că a fost extrem de lung și obositor, iar emoțiile erau la locul lor de cînte, mai ales când pe scenă urca cineva de la școala noastră. Cele 3 echipe au prezentat scenete care mai de care mai amuzante și interesante cum ar fi: „Capra cu trei iezi-varianta 2016”, „Un șmecher la lecție” și „Un pedagog de școală nouă”. În cadrul acestui concurs am putut observa o mulțime de scenete foarte originale și bine interpretate, însă ca întotdeauna cel mai bun câștigă astfel că marele premiu a fost luat de Trupa de Teatru a Școlii a căror sceneta (Un șmecher la lecție) a lăsat lumea cu gura căscată. Pentru acest concurs toți ne-am pregătit intens și am avut fiecare un rol important, însă cel care s-a remarcat deosebit a fost Boar David din clasa a opta, a cărui reprezentație a adus multe zâmbete pe chipurile oamenilor, dar a și stârnit un vuiet de aplauze, lucru ce a contat în jurizare pentru că acesta a primit premiul pentru cea mai bună reprezentație scenică.

A fost primul concurs de teatru la care am participat personal, dar a fost o experiență minunată ce m-a făcut să iubesc teatrul și mai mult deoarece nu poți avea o satisfacție mai mare decât să fi aplaudat de întreaga sală aflată în picioare pentru acele minute care necesită ore și ore de repetiții și retușuri, ore uneori foarte obositoare și plictisitoare.

Închei aici cu gândul că teatrul este ceva genial deoarece continuă să îi facă pe oameni să zâmbescă să spere și cel mai important să viseze indiferent de vârstă, sex, etnie sau de oricâte necazuri și probleme ar avea.

Prof. **Atomei Nicoleta**

La Biblioteca Teleki, cu clasa a IV-a E Clasa a II-a A, la Biblioteca Județeană

Câștigă echilibru și armonie prin lectură și scris*

Copile, a-ți asuma obiceiul cititului înseamnă, de fapt, a avea o conversație cu autorul acesteia. Și aceste conversații ne construiesc personalitatea, adică felul nostru de a fi. Citirea unei cărți scrise de un autor pe care îl admiri face ca strălucirea acestuia să se răsfângă asupra ta. Încearcă să te dedici lecturii cel puțin o jumătate de oră pe zi, copil bun. Acest obicei te va face alt om.

*Mâna care închide o carte mare nu va mai fi niciodată la fel. Va ști să mănuiască cu măiestrie condeiul, își va găsi cu ușurință cuvintele, va putea să încânte sufletul cuiva când va sta în fața unei coli albe.
Convinge-te singur/ă!*

Echipajul „Okoskák” la concursul
„Micii lingvisti” de la Glodeni

Draga mea Românie

Țara mea se numește România. Limba românească este rafinată, ușoară și interesantă. România este atât de glorioasă și frumoasă, încât oamenii când vin în această țară, nu mai vor să plece. Oamenii se mândresc că sunt români și că au ca teritoriu un pământ frumos, cu munți, dealuri și câmpii, cu mare, fluviu și deltă. România e un pământ de vis! Avem zone fermecătoare, cum ar fi: Transfăgărașanul, Transalpina, Delta Dunării, Babele, Ceahlăul și Maramureșul, Moldova cu mănăstirile ei și multe alte zone minunate.

Poporul meu este iubitor. Niciun om nu este mai important decât altul, fiindcă toți sunt egali în drepturi.

Să nu uităm nici de portul popular și de muzica populară care, atunci când o ascuți, îți umple inima de bucurie. Dacă tot am amintit de portul popular, nu puteam să nu amintesc de mâncarea tradițională: vestitele sarmale, cârnații, mititeii, mâncăruri de care se îndrăgostesc toți cei care le gustă.

Mă bucur că sunt român fiindcă este un neam destoinic. România va fi veșnic țara mea!

Stoica Rareș, Clasa a III-a B,
Prof. **Pădurean Carla**

Românceuța și cătrînța

România este o țară deosebită, cu oameni minunați și cu multe tradiții populare. Jocul popular al României este preferatul meu.

Costumul popular al acestei țări este unul unic în lume. Pentru femei, costumul popular este format din: năframă, ie, vestă, poale și cătrînțe. Tricolorul încins la brâu se poartă cu culoarea roșie în jos. Orice româncă e mândră să îmbrace acest port. Costumul popular nu se demodează niciodată. Astăzi, tot mai multe tinere poartă ia românească, fie tradițională, fie stilizată, adaptată la ținuta modernă.

Cred că România este o țară unică în lume prin varietatea costumului popular!

Șerban Victoria, Clasa a III-a B

Pasiunea mea...

Pasiunea pentru cântec și dansuri populare a apărut când eram la grădiniță. La vârsta de 4 ani am început să joc în ansamblul "Mureșelul", iar apoi am făcut parte din ansamblul „Ierănuțeană” și în prezent sunt membră a ansamblului „Voinicelul”. Împreună cu aceste ansambluri de dansuri populare am participat la numeroase festivaluri, atât în țară cât și în străinătate (Bosnia și Herțegovina, Italia, Macedonia).

În prezent studiez canto popular la Școala populară de Arte din Tg. Mureș, sub îndrumarea d-nei prof. Dorina Oprea, o renumită artistă a Ardealului. Alături de colegii mei și de d-na profesoară am participat la mai multe spectacole și am avut filmări la diferite televiziuni.

Eu continui să fiu pasionată de acest domeniu și să duc folclorul mai departe, chiar dacă unii colegi cred că este demodată muzica populară. Când port costumul popular mă simt mândră că sunt româncă și aș fi bucuroasă ca ceilalți copii de vârsta mea să nu le fie rușine cu acest lucru.

Ștefania Silvășan, Clasa a III-a B

Istoria – cea dintâi carte a unei nații

Concurs județean, la Gimn. „Cuza”

Moto: “Omul are o singura patrie, restul sunt țări”

Octavia Paler

Când spui „istorie” te gândești la ceva vechi și prăfuit. Când spui „istorie” în minte îți vin povești adevărate cu personaje și întâmplări reale în care binele nu învinge întotdeauna răul. Când spui „istorie” privești spre destinele popoarelor, hotărâte uneori de alții și curmate de tăișul ascuțit al spadelor.

De aceea istoria trebuie scoasă la lumină. De aceea trebuie să știm cu câte sacrificii înaintașii noștri ne-au lăsat o țară, pe care noi trebuie s-o păstrăm așa cum am moștenit-o: **liberă și întreagă.**

Din această perspectivă, am inițiat în școala noastră concursul “**Istoria- cea dintâi carte a unei nații**”, aflat anul acesta la a V-a ediție, la care participă elevi ai claselor a IV-a din județ. Proiectul își propune abordarea istoriei într-o viziune sistemică, interdisciplinară. Cele trei probe, *Proba de cunoștințe*, *Proba de atenție și perspicacitate* și *Proba-joc*, integrează cunoștințele istorice în ansamblul cunoștințelor specifice celorlalte științe. Elevii se întâlnesc cu diferite provocări intitulate sugestiv *Istorie și cronologie*, *Dicționar istoric*, *Istorie și matematică*, *Istorie în literatură*, *Istorie și geografie* și nu în cele din urmă, *Istorie în film*.

Prin acest proiect ne-am propus în mod evident crearea unei oportunități pentru elevii pasionați de filele îngălbenite ale trecutului și mai ales să cinștim cum se cuvine numele marelui domnitor pe care școala noastră îl poartă cu mândrie “**Alexandu Ioan Cuza**”.

Prof. organizator **Manuela Koszorus**

Țara mea

România-i țara mea
Și eu mă mândresc cu ea!
Munți cu creștetul în nori,
Cu molizi impunători.
Ape, râuri curgătoare
Se ivesc sclipind în zare.
E-un popor aprig la muncă,
Sunt mândră că sunt româncă!

Mă simt patriot

Darius Novai, clasa a II-a B

Să fiu un bun patriot înseamnă să cunosc istoria, geografia și cultura poporului românesc.

Mă simt patriot când îi respect pe ceilalți, când sunt cinstit, onest, corect, când iau atitudine împotriva minciunii, a nedreptăților.

Mă simt patriot când îmbrac costumul popular, când cânt Imnul țării, când vorbesc corect românește și scriu corect.

Mă simt român când semnalez ce nu funcționează bine, când propun soluții pentru rezolvarea problemelor.

Mă simt patriot când mă mândresc cu valorile țării mele.

Clasa a IV- a B

Culorile României

România e cunoscută să în toată lumea mai ales datorită sportivilor care o reprezintă.

E o bucurie să șim că, la balcaniada de karate desfășurată luna trecută în Macedonia, printre cei care au urcat pe podium se află și o puștoaică de opt ani, elevă în clasa a II-a B la Gimnaziul „Al. I. Cuza” din Tg. Mureș. Numele ei, Rugină Giulia. Delicată, fragilă, cochetă, dar hotărâtă să pună la pământ toți adversarii care i-ar sta în cale în drumul spre victorie. Așa se face că micuța noastră de opt ani, a urcat pe podium pe locul III și, credeți-ne pe cuvânt, nu i-a fost deloc ușor cu adversari veniți din

toată

În cetate-i Brâncoveanu

Prof. Lucreția Bogdan-Ința

În cetatea de pe munte,
Pe o stâncă-i dintre sute
Neam de cerb țintat în frunte...
Neam de cerb cu Ieru-i Ier,
Curge lin colind din cer...
Unde Sfântul Brâncoveanu
Ceru Domnului aleanul,
Când minunea se facu
Neamul creștin renăscu,
Iar de sus, deasupra țării
Dumnezeu împărți sorii:
Pe-al meu neam coborî harul
De Duh Sfânt, de Brâncoveanu...
Domnu-mpărți primul soare
La fiul său cel mai mare,
Dădu fiului ce-l are
Un alt soare ce răsare
Iar fiuțului iubit
Un alt soare răsărit
La fiul său cel mai drag
Soare-n raze luminat...
Că păgânii când i-au prinsu
Cu lumină-n zori a ninsu...
Când cei răi i-au întrebatu
Pe Hristos nu l-au trădatu...
Chiar de capete-au căzutu
Pe Iisus nu l-au vîndutu...
Când viclenii i-au tăiatu
Neamul meu s-a rastignitu...
Și Mesia l-a nviatu,
Mai apoi l-a înălțatu
Pe cununa munților
Prin scara virtuților...

“Do not go where the path may lead, go instead where there is no path and leave a trail.”

Ralph Waldo Emerson

Marele poet, eseist și filosof american, Ralph Waldo Emerson a spus: „Nu merge unde te duce drumul, mergi unde nu există drum și lasă o urmă.”

Nu știu dacă colega noastră **Ștefan Olga-Zita** a citit aceste cuvinte în timpul anilor de facultate cu mulți ani în urmă, dar este cert că a reușit să-și trăiască viața în acest mod, urmând cuvintele lui Ralph Waldo Emerson, atunci când a ales profesia de dascăl. Toți știm că dacălul nu numai lasă urme, ba chiar construiește drumuri în mințile sau chiar viețile copiilor. Cred cu tărie că Olga a construit multe drumuri atât ca profesoară, cât și ca diriginte a multor generații de copii în cei 36 de ani de activitate la catedră.

Dar Olga – fire ambițioasă și neliniștită – nu s-a mulțumit cu atât, și după ce a acumulat multă experiență și foarte multe cunoștințe de specialitate, s-a gândit că ar fi păcat ca toate acestea să se irosească cu trecerea timpului și – ca un grădinar bun – a ales să planteze câte ceva și în mințile și sufletele colegilor mai tineri, devenind nu numai metodistă și conducătoare a Cercului metodic al profesorilor de limba engleză la nivel de județ, dar un adevărat **Mentor**, în cel mai frumos sens al cuvântului. Astfel, în decursul ultimilor douzeci de ani, generații de profesori de limba engleză au afirmat și pot afirma că au învățat multe de la Olga, mentorul care a contribuit decisiv la ceea ce suntem mulți dintre noi pe plan profesional.

Noi, generația profesorilor de engleză tineri din județul Mureș și prin această cale dorim să-i spunem Olgăi un mare MULȚUMESC! MULTĂ SĂNĂTATE ȘI PENSIE LINIȘTITĂ!

prof. Szabó-Ádám Béla

O nouă generație de „Mugurași”

„Creațiile folclorice sunt pietre scumpe în sânul poporului”

Vasile Alecsandri)

Arta noastră populară, manifestată sub toate aspectele ei, prezintă o bogăție neprețuită de comori pentru toți cei care-și iubesc patria și neamul.

Țin foarte mult la păstrarea datinilor și obiceiurilor strămoșești, deoarece acestea ne reprezintă ca și popor, sunt puntea de legătură între trecut și prezent.

Iubesc, respect tradițiile și obiceiurile strămoșești și de aceea doresc, lupt să inoculez și „copiilor mei” aceste comori, deoarece „Folclorul este cartea de identitate a neamului”.

A crescut prima serie de „Mugurași”, și-au luat zborul. O parte continuă la Ansamblul Miorița, alții s-au îndreptat spre alte activități extracurriculare.

Locul lor a fost luat de o altă serie, de alți „Mugurași” care sunt micuți, zburdalnici, dar receptivi. Sunt deja la al treilea dans învățat și sper că vor fi și ei la fel de buni ca și cei pe care-i urmează, seria trecută.

Çânduri de „Mugurași”

HONGU ANDREEA: „Îmi plac mult dansurile populare, îmi place să dansez. Când sunt pe scena sunt fericită, îi fac fericiți și pe cei ce mă privesc. Simt că renasc când dansez. Parcă o văd pe bunica mea când era tânără și juca la țară”.

PRIȚĂ ARIS LUCA: „Nici eu nu știu cum, dar îmi place ceea ce fac. Nici un membru al familiei mele nu știe juca, în casă nu ascultăm muzică populară. Sunt mișcări interesante, care ne modelează corpul”.

POGĂCIAN MARIO: „Joc pentru că-mi place, mă face fericit, îi fac mândri pe părinți”.

CĂLUȘER DANIEL: „Sunt mândru în fața oamenilor, îmi place să fiu aplaudat”.

SANDOR ANA: „Mișcări aparte, mereu noi!”

GUȚU BOGDAN: „Cu cât repetăm mai mult, suntem mai buni și învățăm mișcări mai complicate”.

MATEI ANDREI: „Prin dansul popular țara noastră este reprezentată și cunoscută și în alte țări. Sper că vom ajunge și noi să fim „atât de buni” încât să facem cunoscut dansul românesc peste hotare, la fel ca și „Mugurașii” cărora le-am luat locul. Toți părinții ar trebui să fie mândri când ne văd în costum popular, mai ales că acum îl avem pe-al nostru.”

Összeállította:
az I. D osztály
és Farkas Edit
tanító néni

Să descoperim România frumoasă !

Dragi cititori, începând cu acest număr al revistei școlii, îmi propun să prezint locuri deosebite din țara noastră, unele fiind chiar construcții ingineresti extreme pentru perioada când s-au realizat, cum este și cazul obiectivului turistic prezentat în continuare- Transfăgărășanul.

Transfăgărășanul (oficial numerotat DN 7C) este o șosea din România, care începe în apropierea comunei Cârțișoara, la intersecția cu drumul DN 1 între Sibiu și Brașov și se termină în comuna Bascov, județul Argeș de lângă Pitești. Această cale rutieră are o lungime de 151 km, traversând pe axa nord-sud Munții Făgăraș și a fost construită în perioada 1970–1974.

Ideea construirii acestui drum i-a aparținut lui Nicolae Ceaușescu care a vrut să asigure un drum strategic peste munți, folosit îndeosebi de militari. La construirea lui au fost folosiți tinerii înrolați obligatoriu în armată la 18 ani, constructorii civili și militarii, țărani și intelectualii, mulți dintre cei din urmă ce proveneau din închisorile comuniste. Potrivit povestirilor locului, minerii care se ocupau cu montarea explozibilului se țineau unii de alții, câte 20 – 30, pentru a nu fi luați de vijelie și aruncați în prăpastie.

Pentru realizarea celor 91 de kilometri de șosea s-au dislocat circa 3 milioane de tone de rocă, s-au facut 830 de lucrări transversale și 290.000 de metri cubi de zidărie. Pentru realizarea tunelului Capra – Bălea au fost escavați peste 41.000 metri cubi de rocă. De asemenea, s-au folosit 20 tone de dinamită, 3.573 tone de ciment, 89 tone de oțel beton, 24.000 ancore, 129 tone de plase sudate, 14.200 metri patrați de cofraje, 1.750 metri liniari de tuburi de beton, 4.100 metri liniari de țevă, 50 tone de confecții metalice, 6.900 metri cubi de nisip, 6.000 metri cubi de pietriș, 3.000 tone de cribluri

și 740 de lampi de iluminat.

Este un drum asfaltat, ajungând în apropierea tunelului de lângă Lacul Bălea la altitudinea de 2042 m. Astfel, Transfăgărășanul se situează pe locul al doilea ca altitudine în clasamentul șoselelor alpine din România, după Transalpina (DN 67C), din Munții Parâng, care urcă până la 2145 m.

Inaugurarea oficială, în prezența lui N. Ceaușescu, a avut loc în data de 20 septembrie 1974, dar lucrările au mai continuat încă câțiva ani, pentru asfaltarea sa și alte activități conexe, fiind finalizate în forma actuală în 1980.

În timpul iernii, când Transfăgărășanul este închis circulației rutiere, la Lacul Bălea se poate ajunge cu telecabina de la Cabana Bălea Cascadă, care parcurge de un traseu de 3700 metri.

Prof. Silvășan Petronela

Fotografii din tabăra „Aventură în natură” din Transfăgărășan, prof organizator, Emilia Moldovan

Aceștia suntem noi

HAPPY HALLOWEEN!

Noi suntem clasa a V-a A !
Suntem foarte primitivi si mereu veseli , că am intrat in ciclul gimnazial.

Avem cea mai amuzantă dirigintă ,iar profesorii sunt foarte deschiși cu noi. Nu există oră cu doamna dirigintă in care să nu ne simțim bine sau să râdem. Chiar dacă uneori suntem pârâcioși , ne susținem și ne distrăm de minune împreună ! Iată câteva dintre activitățile noastre...

ZIUA EDUCAȚIEI

ZILELE ÎMPOTRIVA VIOLENȚEI

SĂRBĂTORIREA ZILELOR DE NAȘTERE

LA COLINDAT

Eu am zece degetele, înțã ce pot sã fac cu ele!

Simțul estetic, îndemânarea și plăcerea de a crea decorațiuni frumoase se sãdesc în suflet în primii ani de școală. Într-o zi, cineva se va îndeletnici cu confecționarea unor obiecte handmade. Iar satisfacția, e uriașã!

Sã folosim degetelele la *altceva* decât la tastarea butoanelor pe telefon sau tabletă!

profesor diriginte *Duma Ioana*

Eu am zece degetele, îată ce pot să fac cu ele!

Suntem mici, harnici/e și creativi/e, ne spune și ne convinge

Clasa a III-a A, profesor Ilișanu Monica

Clasa a II-a A, coordonator Prof. Maier Monica

La fel de convingători sunt colegii din clasa a IV-a B, coordonați de Prof. Bogdan Lucreția

Papionul este un accesoriu la modă, fie că-l purtăm la gât, în păr, la încheietura mâinii. Găsiți modele în trend la colegii voștri din clasa III-a B, îndrumați cu măiestrie de prof. Pădurean Carla

forme spontane

Cu ochii închiși, vă invităm să trasați pe foaie, fără să ridicați pensula, o linie neagră neîntreruptă și absolut aleatorie. Încercați să ocupați o suprafața cât mai întinsă din foaie, evitând mișcările circulare repetate. După ce apreciați că ar fi suficientă „mâzgăleală”, deschideți ochii și, mișcând foaia în toate direcțiile, descoperiți cu ajutorul imaginației un chip de om, un animal, o insectă... Pictați-o apoi în culori cât mai sugestive și nu uitați să faceți și un fond care însă, să nu pună în umbră imaginea principală.

E incredibil cât de talentați puteți fi, fără să știți! Dezvoltați-vă creativitatea și imaginația, iar dacă nu credeți că dintr-o formă spontană și necontrolată poate ieși o adevărată operă de artă, aflați că la expoziția „**Fete – fețe**” organizată la Biblioteca Județeană a Copiilor CU OCAZIA Zilei de 1 Iunie, colegii voștri de numai 11 ani, au pregătit o surpriză care i-a lăsat pe vizitatori ... cu gura căscată.

Desene realizate de elevii actualei

clase a V-a A

Rugați-i să vă învețe și pe voi!

E simplu și chiar amuzant.

"Nimic nu-i mai frumos, mai nobil decât meseria de profesor sau învățător, de grădinar de suflete umane, de călăuză a celor mai curate, mai pline de energie și de căldură suflete umane"

(Dumitru Almaș)

Nici un munte, oricât ar fi de înalt, nu întrece răbdarea dascălului, nici o apă nu e mai adâncă decât iubirea lui și nici un cer nu e mai senin decât cerul bunătații sale. El arde ca o flacără veșnic vie, luminând mințile copiilor pe căi de dreptate, de adevăr, de bună purtare, de strădanie și hărnicie, încredere și mândrie pentru lucrul bine făcut. Construieste cu migala șlefuitorului de diamante, edificiile umane și, prin aceasta, rămâne pentru totdeauna în memoria afectivă a învățăceilor săi.

Munca desfășurată în școală timp de patru decenii m-a condus la convingerea că cine nu iubește copiii și nu are vocație pentru profesia didactică, nu are ce căuta în sfera activității educative.

Fiecare început are și un sfârșit. Omul seamănă semințe și trebuie să strângă roadele, copacul sădit trebuie să rodescă, părinții ce au dat naștere copilului trebuie să-l crească, să-l educe, să-l învețe, să-l vadă la casa lui... Învățătorul ia copiii în clasa I și îi duce până în clasa a IV-a când urmează...despărțirea.

Iată că a venit timpul să-mi culeg roadele din pomul copilăriei dintr-o promoție de copii frumoși și deștepți. Patru ani au zburat ca patru adieri de vânt, luînd cu ele raze de soare și nori cu ploaie din viața noastră comună. Cu efort, muncă, străduință și răbdare am ajuns la finele claselor primare. Am încercat să modelez niște personalități modeste, creative, inteligente și pline de omenie...

După patru ani cu peripetii în slujba "cunoașterii", spuneti "ADIO" claselor primare și vă îndreptați spre alte experiențe școlare. Să nu uitați că anii trec foarte repede, dar ceea ce rămâne în urma voastră sunt faptele voastre. Indiferent unde veți fi sau veți trăi există reguli universale de respectat în societate: să fiți generoși, politicoși, veseli, să țineți drumul drept, să munciți și să învățați ca să reușiți în viață și, sigur, toată lumea va fi prietenă cu voi și veți reuși.

Vă las acum, câte un pic din tot ce știu și vă spun, așa cum le-am spus și altor generații de elevi, că vă doresc tot ce este mai bun și mai frumos în lume: sănătate, încredere, veselie și, mai presus de toate, ani ai copilăriei și adolescenței neîngrădiți, vise împlinite și multe zâmbete pe drumul vieții voastre!

S-auzim de bine, mult succes vouă și celor dragi vouă !

A voastră învățătoare, Marcela Cilibică

Nu credem că există cineva pe pământ care să nu-și amintescă, măcar odată în viață, de primii ani de școală: de prima zi, când am pășit cu înfiorare pe poarta școlii cu ghiozdanul în spate, cu un buchet de flori în mână și multe emoții în suflet, de chipul celei care ne-a luat de mână și ne-a condus într-o sală de clasă primitoare, de cartea cu poze pe care am găsit-o pe bănci.

Povestea noastră începea. Începea cu momentele de descoperire a școlii, a clasei, a băncii, a colegilor; începea cu lacrimi de teamă sau sfioase semne de prietenie.

A venit, apoi, vremea bastonaselor, a literelor, a primelor adunări, apoi problemele, tabla înmulțirii, cititul, povestitul...și anii au trecut...

Ne-ați învățat atâtea lucruri, ați avut răbdare să vă aplecați cu mult drag asupra fiecăruia, să ne înțelegeți, să ne ajutați și să ne încurajați mereu.

Am avut multe activități frumoase. Serbările organizate cu anumite prilejuri au fost deosebite. Orice lucru nou învățat în clasele primare, a avut farmecul lui.

Suntem acum o echipă pentru că ați știut cum să ne uniți, având același crez și o inimă care a bătut la fel pentru toți.

Cu dăruire și înalt profesionalism, ne-ați insuflat dragostea de carte, ne-ați crecut în cultul muncii și al onoarei.

Punctuală, conștiincioasă, dreaptă și mândră de noi, cu un caracter puternic și frumos, ați modelat răbdătoare, mlădițe pentru viitor. Prin dăruire și discreție, ați pătruns în amintire.

Să fiți convinsă că investiția Dumneavoastră va da roade peste ani...

Draga noastră doamnă învățătoare, **MARCELA CILIBICĂ**, pentru tot ceea ce ați făcut pentru noi, din inimă vă mulțumim!

Elevii clasei a IV-a C

De-a lungul timpului cu a JV-a C

Totul a început în urmă cu patru ani, când mama m-a dus la școală și m-a încredințat doamnei învățătoare. Imi amintesc ca si cum ar fi ieri! Dar timpul s-a scurs repede. Au fost patru ani în care am învățat multe, am fost ca o familie care acum se va despărți de un membru și oricîți vor încerca să-i ia locul, nu vor reuși. Ea va rămâne mereu în sufletele noastre. Vă mulțumesc mult pentru tot ceea ce știu, Doamna învățătoare! (Ormenișan Carlos)

Au fost patru ani frumoși, în care Doamna învățătoare, cu răbdare ne-a învățat să scriem, să citim, să socotim, ne-a introdus în tainele istoriei, geografiei și ale biologiei. Cu drag ne-a povățuit, dar ne-a și dojenit când a fost nevoie. Pentru toate acestea, îi mulțumim și îi dorim multă sănătate și succese în continuare. (Blaga Alisia)

Acum patru ani, când am intrat în clasa I, totul mi se părea ciudat. Majoritatea colegilor îmi erau necunoscuți. Doamna învățătoare ne-a primit cu multă căldură, mângâindu-ne sufletele. Anii au trecut repede. Am primit teste interesante și atractive. Am participat la multe activități recreative, creative, concursuri. O adevărată provocare! Privind în urmă, mă înțeleg sentimente de tristețe la gândul despărțirii de Doamna învățătoare, cea care ne-a oferit toată dragostea ei. Vă mulțumim pentru tot, Doamna noastră! (Năznea Lorena)

Am crescut și am descoperit o lume nouă. Am descoperit totul, un pic câte un pic, sub ochii bunei mele învățătoare. Ea ne-a fost alături la bine și la greu. Ne-a învățat să nu-i judecăm pe ceilalți. Ne-a încurajat mereu, ne-a insuflat încredere în noi. Pentru tot ceea ce ați făcut pentru noi, vă mulțumim Doamnă învățătoare! (Cosma Mihai)

Toată dragostea noastră, tot respectul, toate gândurile bune pentru Doamna noastră învățătoare. (Bojan Tiberiu)

Iată-mă ajuns la sfârșitul clasei a IV-a. Am impresia că anii au trecut în zbor, iar clipele s-au strecurat pe lângă mine. Ca și acum, și atunci eram năpădit de emoții pe care nu le puteam stăpâni. Timpul a trecut repede. Privesc cu drag în urmă și-i sunt recunoscător doamnei mele pentru fericirea pe care o simt. Lângă doamna am învățat să râdem și să plângem, lângă doamna am aflat ce înseamnă respectul de sine și respectul față de ceilalți, împreună cu doamna am descifrat o parte din tainele vieții de școlar, de om. Pentru toate acestea, vă mulțumim din suflet, dragă Doamnă învățătoare! (Pogăcean Rareș)

15 septembrie 2012... Prima zi de școală în clasa I. Eram niște puișori speriați, nerăbdători să ne cunoaștem colegii, învățătoarea. Anii au trecut.... Prima greșală pe caietul de limba română... apoi zborul cuvintelor... pe același caiet. Și iată-ne ajunși la capăt de drum, la finele clasei a IV-a, mai încrezători în forțele noastre, mai maturi. Îi suntem recunoscători celei care ne-a călăuzit pașii în tot acest timp, Doamna învățătoare, Marcela Cilibică. (Salcău Bogdan)

Ne-a iubit, ne-a răsfățat, ne-a pedepsit când am meritat, ne-a ajutat, ne-a îmbogățit sufletește. Aș dori să fiu și eu ca doamna mea: perseverentă, severă, dreaptă.. " (Năznea Paul)

Amintirile rămân în urmă ca un zmeu în zare, cu bune și cu rele. Chipul învățătoarei rămâne ca un strop de culoare. Vom părăsi în curând clasa, banca care ar spune multe dacă ar vorbi. Pășim un nou prag în viața noastră. Vom reuși? La revedere, Doamna învățătoare, la revedere banca mea dragă, spunem acum, cu emoție, la despărțire. Promit să învăț și din înfrângeri și să mă comport mai cu responsabilitate, cu mai multă demnitate decât până acum. (Murar Raul)

Primii patru ani de școală au trecut repede. Ne așteaptă clasele cu profesori, noi discipline, dar eu nu mă voi speria deoarece ceea ce am învățat în clasele primare mă va ajuta să trec, sigur, peste toate greutățile. Amintirea primilor ani de școală mă va însoți toată viața. Sigur vom avea în minte sfaturile învățătoarei, pe care le vom urma. Mulțumim, Doamna învățătoare! (Bucși Darius)

Acum, când suntem tot mai aproape de finele primilor ani de școală, îi mulțumesc celei care ne-a îndrumat pașii pe parcursul acestor ani minunați. Voi simți mereu palmele ei fine atingându-mi umerii în semn de apreciere. Vă iubim și vă mulțumim pentru tot! (Botoș Alexandru)

Iată... patru ani s-au dus/ Cu certuri și mpliniri/ Cu dragoste și bucurii. Iar acum, la sfârșit de drum/ Învățătoarea mea/ Te las cu lacrimi și suspin/ Iar colegilor le spun: „ DRUM BUN!” (Rîtea Alexia)

La sfârșit de drum

Mai este puțin timp până la sfârșitul clasei a IV-a. Mă voi despărți de draga mea Doamnă, cea care mi-a fost alături și m-a îndrumat. Ea m-a ajutat să dau culoare gândurilor mele și mi-a dat curaj să-mi iau avânt spre înalt...tot mai înalt. Nu găsesc cuvinte să-mi exprim recunoștința, dar știu că ea îmi înțelege gândul și simte dragostea ce i-o port. Vă mulțumesc, draga mea Doamnă! **(Trif Darius)**

Doamna ne era mereu alături și ne încuraja de câte ori nouă ni se părea prea dificil ca să mai continuăm. "Orice lucru de calitate se obține cu ambiție, migală și responsabilitate!" Aceste cuvinte ni le adresa doamna și, în noi, imediat se trezea ambiția de a con-

tinua. Doamna va rămâne mereu izvorul nesecat de sfaturi bune și gânduri frumoase. Pentru toate acesta îi mulțumesc din suflet. **(Novai Stefania)**

Se încheie o etapă din viața mea de elevă și mă încercă un sentiment de tristețe la despărțirea de Doamna mea învățătoare. Este normal să fie așa pentru că ea ne-a învățat să scriem, să citim și să gândim corect, dar lucrul cel mai important pe care l-am învățat a fost acela să fim oameni adevărați în orice situație. Vă sunt profund recunoscătoare. **(Ț Diana)**

Doamna ne-a învățat să fim tari și să luptăm cu greutățile vieții. Pentru mine va fi mereu oaza de liniște și pace sufletească, de bunătate, blândețe și gingășie. Va rămâne mereu izvorul nesecat de sfaturi bune și gânduri frumoase. Doamna mea este un om deosebit pe care îl voi respecta și admira toată viața. Sunt cuvinte simple care vin din adâncul sufletului meu sincer de copil. **(Togan Anda)**

Pentru Doamna mea învățătoare mult respect și dragoste infinită. Țin foarte mult să-i mulțumesc pentru clipele petrecute împreună, pentru răbdarea și buna înțelegere acordate. **(Gabor Sorana)**

Am învățat de la Doamna învățătoare numai lucruri bune:că este bine să fim toți uniți, să fim sufletești, să fim corecți, să ascultăm, să respectăm pe cei mai în vârstă, să ne comportăm frumos, să fim politicoși. Simt în suflet recunoștință, dar parcă unele cuvinte nu se potrivesc cu ce aș vrea să spun. Adun toată recunoștința mea într-un mănunchi de margarete și-i spun: Vă mulțumesc, Doamna învățătoare ! **(Păcurar Alexandra)**

Suntem toți foarte fericiți, dar în același timp foarte triști! Ne despărțim de Doamna învățătoare care ne-a învățat tot ce știm acum. Vă mulțumim pentru anii petrecuți împreună. **(Kelemen Erik)**

Acești patru ani au fost minunați. Amintirea lor mă va însoți toată viața. Cu bine, Doamna învățătoare și mult success, copii ! **(Csoban Cristina)**

Sunt tristă acum când se apropie despărțirea de Doamna învățătoare care ne-a îndrumat pașii acești patru ani. Se încheie un capitol din viața mea. Sunt, în același timp bucuroasă pentru că voi începe o nouă etapă, pentru care mă simt pregătită datorită eforturilor neobosite ale învățătoarei noastre dragi. Pentru toate acestea îi suntem recunoscători. **(G Alisia)**

La fârșit de drum, vreau să vă mulțumesc, doamnă învățătoare, pentru că ne-ați învățat tot ceea ce e mai bine. Ne-ați învățat să fim mereu uniți, să nu ridiculizăm colegii, să nu râdem de greșelile altora, să nu judecăm oamenii după aspectul fizic, ci după fapte. Ați fost ca o mamă pentru noi. Vă vom simți lipsa. **(Chiper Larisa)**

Anii au trecut repede și am ajuns la sfârșitul clasei a IV-a. Au fost patru ani minunați petrecuți în mijlocul unei familii unite. Cred că cea mai mare mulțumire pentru Doamna noastră învățătoare sunt rezultatele pe care le vom obține la sfârșitul anului, dar și în anii următori. **(Demeter Denisa)**

Un gând îmi întuneacă bucuria de a fi ajuns la sfârșitul clasei a IV-a: despărțirea de Doamna învățătoare. Vă mulțumim pentru că ați fost și ați rămas un dascăl minunat, veselă sau supărată, aspră sau îngăduitoare, dar cu pasiune și dragoste ca să ne învățați bine lucrurile, să fim copii cuminți și credincioși. **(Alecusan Andrei)**

Plângem dar ne și bucurăm că în acest joc, numit viață, am trecut un nivel. Ne va va fi dor de vocea caldă, de privirea blândă și înțelegătoare a învățătoarei noastre, o învățătoare extraordinară care ne-a făcut să avem încredere în noi. **(S Denis)**

Școlărei de-un an de zile,
la priviți cât ne-am schimbat;
Poți să-mi spui încă „copile”,
Dar ce multe-am învățat.

Și-ncet, ca într-o joacă

Școala a-nceput să-mi placă:

Cu cântece, povești și poezii,
Cârlige, bastonașe și culori hazlii...

Doamne, ce mai trece vremea!
Iată a trecut un an,
Gâgâlici cu uniforme
Fără vise, cu ghiozdan.

Îmi este dor de clasa a IV-a

Eu sunt o elevă din clasa a cincea și îmi este dor de clasa a patra.

În ciclul primar era mai ușor. Era cu noi în fiecare zi doamna învățătoare, la toate orele. Doar la religie, engleză și sport aveam alți profesori, dar erau prietenoși. Calificativele pe care le aveam erau de patru feluri I, S, B, FB. Iar clasa în care învățam era mereu aceeași, caldă și primitoare. Nu se schimba în funcție de materia pe care o aveam. Doar materialele didactice erau mereu altele și frumos colorate. Materiile erau mai ușoare și mai puține.

Acum, în clasa a cincea, ne mutăm dintr-un laborator în altul, în funcție de ora pe care o avem. Suntem evaluați cu note de la unu la zece. Avem mai multe materii, mult mai mulți profesori și teme mai multe. Și în unele zile, orarul ore multe, multe, multe.

În sfârșit! Chiar dacă s-au petrecut schimbări așa de mari, m-am obișnuit. M-am obișnuit atât de bine, încât vă anunț că am terminat primul semestru cu zece. Media zece! Și sunt mândră de mine! Și părinții mei sunt mândri, dar, mai ales, doamna învățătoare pe care o vizitez des!

Am, deci, cei mai buni profesori. Încet-încet ne învățăm cu ei și ei cu noi. Astfel că atunci când voi fi în clasaa noua, îmi va fi dor de ciclul gimnazial.

Istoria se repetă!

...de ce "Aripi sã poți zbura" ?

Cel mai mare artist din lume este copilul: sã ai inimã sã-l simți și minte sã-l înțelegi!

Iar copiii și speranța fac parte din sufletul meu! Mi-am dorit și altceva decât ceea ce cunosc copiii, mi-am dorit sã-i las sã spunã ceea ce doresc, ce vor, ce pot, sã-i las sã-și deschidã puțin sufletul sau, poate, aripile.

Dacã nu le dai ocazia de unde sã știi cã se poate?

Cred cã de la unii dintre ei am obținut ceea mi-am dorit eu. I-am determinat sã colaboreze frumos, sã-și exprime opiniile, gândurile, sentimentele și chiar sã aștearnã pe hãrtie lucruri sincere, simple, dar sensibile.

Unii te uimesc și... este doar începutul!

Cred cã ei, copiii, trebuie doar impulsionați și, apoi, orientați „sã zboare”, asemeni puiului; rãmâne de vãzut cãt de sus vor ajunge!

Prof. înv. primar: **Monica Maier**,
clasa a II-a A

De la gradinița "Samuel" vã saluta preșcolarii

Grădinița cu Program Normal nr.12 de pe strada Remetea nr.33, cunoscută prin cartierul Unirii și sub numele de „Grădinița Samuel”, funcționează în clădirea anexă a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea. Grădinița a fost arondată în anul 2005 grădiniței din Beșa, iar în 2008 Școlii Gimnaziale „Alexandru Ioan Cuza”. În cadrul acestei grădinițe funcționează două grupe de preșcolari, secția maghiară.

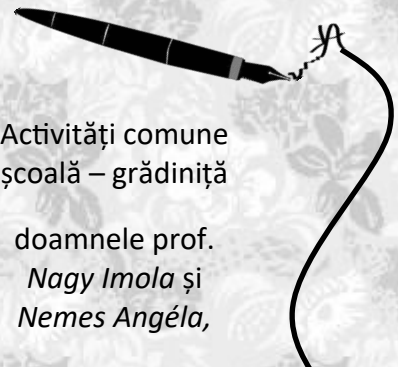
De-a lungul anilor ne-au trecut pragul preșcolari de naționalitate maghiară, română și rromă, copii provenind din familii de diferite confesiuni reușind sã conlucrãm și sã realizãm multe activități frumoase și interesante împreună. Majoritatea copiilor trecuți prin această grădiniță și-au continuat drumul în clasele de la Școala Gimnazială „Alexandru Ioan Cuza” fie la secția maghiară, fie la secția română.

Dintre activitățile realizate aș aminti vizionări de spectacole la Teatrul de păpuși Ariel, activitățile comune cu elevii școlii cu diferite ocazii, ieșirile în natură, serbările de Crăciun, de Ziua Mamei, de sfârșit de an școlar, activități comune cu părinții, Ziua Mondială a Apei, Ziua Pământului, Ziua Copiilor, sărbătorite an de an.

În anul școlar 2015-2016 sunt 35 de copii înscriși, copii provenind din familii de naționalitate, religie și clasă socială diferite. Cele două grupe sunt: grupa mică/mijlocie - grupa „Curcubeu”, educatoare *Nagy Imola* respectiv grupa mijlocie/mare - grupa „Inimi ajutătoare”, educatoare *Nemes Angéla*. Și în acest an școlar am avut activități variate, participări la diferite concursuri de talent, de creație, în urma cărora am obținut locurile I, II, III și mențiuni.

În anul școlar 2016-2017 șase dintre preșcolarii noștri vor trece pragul clasei pregătitoare. În speranța unei bune colaborări în continuare cu școala vã salutã preșcolarii de la Grădinița cu Program Normal nr.12 (Samuel).

Profesor preșcolar **Nemes Angéla**

Activități comune
școală – grădiniță

doamnele prof.
Nagy Imola și
Nemes Angéla,

alături de

doamnele prof.
Farkas Edit și
Szakács Aranka

Gyerek a nyeregben és a vízben !

Igen,igen,jól olvasod!Láthatod a képen is,a nedves gyermek is gyermek. Idén egészen másra sikeredett az „Iskola másként” hét,mindannyiunk öröme.Olyat csináltunk együtt,amit korábban még sosem.A szülőknek köszönhetően, igen gazdag és változatos programokon vettünk részt.

Íme a két legkülönlegesebb élmény.Fürdeni voltunk Marosugrán ,a Haller kastély udvarán működő SPA-ban.Nagyszerű élmény volt!Néhány perce voltunk csak ott és már ilyenfajta kérdések záporoztak felém:”Mikor jövünk újra?” Azt hiszem,menni fogunk még...

De itt még nincs vége!Lóra pattantunk...,na jó egyszer mikrobuszra de amint odaértünk Ernyébe és meghallgattuk lovaglással kapcsolatos tudnivalókat,beöltöztünk lovasnak és már fenn is voltunk a lovacskán.Magasra szökött adrenalinszint,meg reszketős nadrágszárak,minden volt,de alighogy leszállt valaki,mit is kérdezhetett volna mást,mint hogy:”Mikor ülhetek fel újra?” Igen,ilyen nagyszerű élményeket éltünk át és ami még ennél is nagyszerűbb,hogy együtt tettük ezt,mi a II.C osztály tanulói,a tancival meg néhány kedves szülővel. **Együtt lenni jó!**

Összeállította: az II. C osztály és **Barta Eniko** tanító néni

Sarmadikban is Micimackóval...

Micimackó idén is nagy szeretettel köszöntötte a III. C osztály tanulóit, de nem feledkezett meg a meglepetéstől sem, mivel magával hozta új barátját Csipikét. A fenti szép gondolatot útravalóul ajándékozta a gyerekeknek, akik megfogadták tanácsait és napról napra szorgalmasan tanultak, építve minél magasabbra a Tudás Birodalmát.

Minden tanév újabb és újabb feladatokat jelent. Idén, a számos tevékenység mellett, a különböző versenyeken is részt vehettek a tanulók, amelyek által tehetségük kibontakozik és személyiségük harmonikusabb lesz. A versenyekre sokan jelentkeztek, közülük néhányan díjakkal és dicsérő oklevelekkel tértek haza. Ezek közül megemlítenék néhányat: Brenyó Mihály Matematika Verseny megyei szakasz, Versmondó Verseny körzeti, megyei valamint országos szakasz, Zrinyi Ilona Matematika Verseny, valamint a Megyei Regemondó Verseny.

Gratulálunk nekik és sok sikert kívánunk!

Madaras Magdolna tanító néni

Feledhetetlen élményeim a Kányádi Sándor Országos Szavalóversenyrol

Május 6-8 között részt vettem a XVIII. Szavalóverseny országos szakaszán, Varsolcon, Péntek estére értünk oda a másik hat gyerekkel, megyét képviselték. A regisztráció után majd engem és Adorjáni Hunort egy kedves el. Szombaton, a reggeli után meglátogattuk a ortodox templomot. Ezt követően elkezdődött a verseny ünnepélyes megnyitója, amelyen a helybeli néptáncsoportok és népdal énekesek léptek fel. 11 órától elkezdődött a szavalóverseny, amelyen 90 gyerek mérkőzött meg három korcsoportban. Nagy izgalommal vártam azt a pillanatot, amikor elszavalhattam Kányádi Sándor „Az okos kos” című versét. Amíg a zsűri meghozta döntését, minket gyerekeket és kísérőinket, Bertoti Johanna művésznő szórakoztatott, akivel együtt énekeltük a szebbnél szebb dalokat. Végül a zsűri értékelte a versenyzők szavallatait és kiosztották a díjakat. Nagy szeretettel vettem át a Varsolci Református Egyház Különdíját. Igazi élmény volt számomra annyi sok tehetséges gyerekkel találkozni és verseiket meghallgatni.

Kányádi Sándor Szilágy megyében. akik szinten Maros vacsorával kínáltak, családnál szállásoltak varsolci református és

Kis János III.C osztályos tanuló

Volt egyszer, hol nem

Volt egyszer, hol nem volt, volt egy szeptemberi szép nap, amikor először indultak iskolába azok a gyerekek akikről a mese szól.

Gyönyörű kék volt az ég mintha nekik sült volna, mintha szebben ragyogott volna mint máskor. Mindenki nagy izgalommal várta ezt a napot, úgy szülők, nagyszülők, hozzátartozók mint a rájuk váró tanító néni. Anyukák, apukák vagy nagymamák kezét szorongatták azok a kisköcsökök akik még nemrég óvodások voltak. Lassan éreztek, néhányan már évnitő előtt bekukkintottak az osztályterembe, mások az iskola udvarán gyülekeztek.

Gyönyörű ez a nap minden évben, mindig sugárzó arccal érkeznek a napbarnított arcú gyerekek, akik kipihentnek látszanak, készek az új kezdésre, de még sugárzóbb azoknak

az arcuk akik először lépik át az iskola kapuját, tele vannak kíváncsisággal s talán kételkedően kérlik: **„Iskola, iskola ki a csoda jár oda?”** Erre ugyan ők már tudják a választ, de mégis sok olyan dolog van amit még ez után fognak megismerni. Így történik a mi kis manóinkkal is akik ettől a naptól a **Mackóvilág** birodalmába léptek be hódító útkra.

28 kisgyerek indult el a felfedező útra, aztán útközben egy kislány elköltözött, majd érkezett helyette kettő, ugyancsak lány. Így 29 kismackóval fogjuk befejezni az előkészítő osztályt, 15 lánnyal és 14 fiúval. Mind ügyesek, aranyosak, vidámak, sokat szeretnek játszani, de időt kerítünk a tanulásra is. Ha visszagondolunk az eltelt időre, el lehet mondani róla, hogy szép volt, de hosszú, nagyon sok mosollyal, önzetlen szeretettel, vidámsággal ajándékoztak meg ezek a gyerekek, mindazok ellenére, hogy voltak nehezebb napjaink is.

És most nemsokára itt az év vége, mintha csak most lett volna szeptember, s már rövid időn belül júniust írunk a naptárba, **itt a vége fuss el véle**, itt a nagyvakáció, amit követ majd az első osztály.

Sok sikert kívánok minden kisköcsöknek!

Összeállította: az I. D osztály és

Farkas Edit tanító néni

Primul an de școală

Suntem „piticii veseli” din clasa pregătitoare B. Am început, cu mari emoții, drumul nostru de învățăcei, alături de doamna noastră, Sanda Bosa.

La început, școala ni se părea ceva greu de înțeles și de imaginat. Tot anul, însă, ne-am jucat cu literele și cu cifrele, am făurit cuvinte și propoziții, am rezolvat exerciții și probleme cu animale, steluțe, jucării și alte obiecte dragi nouă, am desenat, am pictat, ne-am amuzat creând noi culori și forme, am ascultat povești, am fost la teatru și la film, și am învățat multe cântece. Iată-ne acum la finalul clasei pregătitoare, mai înțelepți, unii mai cuminiți, așteptând cu nerăbdare prima noastră vacanță mare de școlari.

A fost greu, a fost ușor.... acum nici nu mai știm. Tot ce am făcut în anul acesta ne-a făcut să fim mai încrezători în noi și în puterile noastre. Am învățat că avem drepturi și că există multe lucruri pe care ne asemănăm.

Iată câteva din dorințele noastre, la început de an: „învăț cât mai multe cântece.”; „învăț să citesc bine, astfel încât să pot să citesc la filmele de la TV.”; „învăț multe lucruri interesante despre natură și să învăț să citesc.”; „învăț multe lucruri la comunicare și la matematică.”; „învățăm, și ne jucăm.”; „...să fie doamna învățătoare bună cu noi.”; „pictăm mult.”....

De toate am făcut, mai bine sau mai puțin bine, mai ușor sau mai greu, dar ne putem lăuda că știm literele, știm să citim cuvinte și propoziții și știm să socotim, știm să decupăm și să

lipim, pictăm frumos și cântăm voioși.

Activități foarte dragi nouă sunt întâlnirile cu copiii din grupa mare de la Grădinița „Lumea copiilor”, ocazii cu care ne-am mai îndulcit dorul de grădiniță și de doamnele educatoare și am avut prilejul să le arătăm celor mici ce lucruri minunate se întâmplă la școală.

Suntem mândri că suntem școlari și ne dorim rezultate cât mai bune.

Semnează, în numele elevilor, prof. **Sanda Maria Bosa**

Clasa a IV-a B,

prof. ciclul primar **Bogdan Lucreția**

Suntem o clasă de elevi conștiincioși și ne mândrim cu rezultate bune și foarte bune la învățătură și purtare. Participăm la multe concursuri, unde luăm multe premii. Mulțumim părinților și domnilor profesori care ne îndrumă pe cărările vieții și le dorim multă sănătate și bucurii.

Mișcarea înseamnă sănătate! Vă asigură cei din a patra B.

UN STIL DE VIAȚĂ SĂNĂTOS SE ÎNVAȚĂ DE MIC!

Elevii claselor a IV-a B, prof. **Bogdan Lucreția** și a III-a B, Prof. **Pădurean Carla** vă invită să vă puneți șorțurile

La cratiță!

Ce mă fac când voi fi mare ?

E o întrebare care ar trebui să ne preocupe de mici pentru ca viața să nu ne prindă nepregătiți. Tocmai de aceea, vă oferim alternative.

Ce spuneți de meseria de reporter? Sau poate, cameraman? Sau, de ce nu, operator video, editor imagine, sunetist, prezentator... greu de ales. Nici la machiaj nu ar fi rău!

Doamne, câte profesii în aceste instituții! Copiii au fost incapabili să decidă ce vor să fie, cel puțin deocamdată. Important e că au la ce să mediteze.

In vizita la Televiziunea Erdély TV si la Radioul Tg. Mures cu colegii din clasa a IV-a E

La TVR cu elevii clasei a III-a B și colegii lor mai mici, elevii clasei a II-a B

Nici la meseria de pompier nu ar spune nu! Sau mai bine paramedic? Cert este că și cei de la **ISU Horia** i-au impresionat pe copiii din clasa a treia.

De ce nu, stomatolog!

Sau paradontolog...

Ce bine că mai avem mult timp de gândire!

Ultima și nostalgică excursie...

Anii au trecut în zbor și iată-ne în ultimul an de gimnaziu! Parcă mai ieri eram privită de niște ochi curioși și zglobii ai unor școlări ce așteptau din partea mea încurajare și, mai ales, multă dragoste. Am încercat să le ofer căldură sufletească, să îi învăț pe lângă alte principii morale și valoarea prieteniei. Excursia mult așteptată de la Sălard a fost un bun prilej pentru a evidenția acest lucru, o strânsă legătură care s-a stabilit între elevii clasei a VIII-a A, niște copii minunați pe care îi voi purta mereu în suflet.

Valea Sălardului este un loc pitoresc, iar satul de vacanță Integro, așezat în inima codrului, a oferit elevilor clipe de neuitat, ospitalitate și multe activități în care aceștia și-au dovedit curajul și mobilitatea: de la tiroliene mici și mari, la curse cu obstacole, cățărări și paintball.

Prof. Atomei Nicoleta

Ultima excursie de la gimnaziu a fost una inedită, alături de oameni dragi. (Balint Ștefania)

O excursie extraordinară pe care nu o vom uita niciodată. (Feșteu Cătălin)

Această excursie a fost una dintre cele mai frumoase în care am fost. (Mera Carina)

Am rămas plăcut impresionat de frumusețea acelei zone și de ospitalitatea gazdelor. (Gliga Matei Marius)

Mi-a plăcut foarte tare la Integro și aș reveni oricând. (Boar David)

A fost cea mai grozavă excursie și nici una nu s-a comparat sau se va compara cu ea. (Belean Dragoș)

O excursie super și colegii la fel de super. (Radu Darius)

Această excursie a fost cea mai reușită dintre toate. (Bumbac Bogdan)

O excursie perfectă în care m-am distrat cel mai mult și m-am simțit excelent alături de colegii mei și de doamna dirigintă. (Mașca Ioana)

Imagini cât o mie de cuvinte...

Minden elmúlt, ennek is vége...

Nemisolyanrég, négyévvel ezelőtt volt csakamikorelbúcsúztunk a tanítónéniktől, s énekeltük, hogy „Mindenelmúlt, ennekisvége, aziskolaudvaraüresenáll...”. Mintha csak most lett volna, akkor mi voltunk a legnagyobbak a kicsik között – s erre büszkék is voltunk, most meg mi vagyunk a legnagyobbak s kicsik és nagyok között. Nagyon hamar eltelt ez a nyolc év, habár sokszor úgy éreztük, hogy sosem lesz vége. S itt a vég, itt van nemsokára a búcsúzás ideje. Sok viszontagságos, izgalmas napnak kell búcsút mondanunk. Nagyon sok minden történt osztályunk életében, talán ott kezdődik amikor a két ötödik osztályból lett egy hatodik, Vita Csaba osztályfőnökkel. Aztán amikorra éreztük, hogy egyek lettünk akkor a kedvenc oszinknak kellett búcsút mondanunk, mert iskolát váltott. Következett a hetedik osztály Ionescu Judit osztályfőnöknel, majd újabb elválás után a nyolcadik osztály Dósa Réka tanárnővel. Sokszor volt úgy, hogy éreztük, hogy a senkié vagyunk, nem volt akitől tanácsot kérjünk, nem volt akinek panaszkodjunk, nem volt aki minket is megértsen, meghallgasson, így magunk között próbáltuk megoldani a mindennapok baját, gondját. S akkor csodálkozik valaki, ha néha a tanárok életét keservessé tettük? Sajnos ezek voltunk, mi sok mindenről nem tehetünk, talán a legfontosabb számunkra az lett volna, hogy minket is megértsenek, felnövekvő emberpalántáknak kezeljenk. Most talán annyit mondhatunk, hogy bocsássanak meg kisebb-nagyobb csínytevéseinkért, nem akarattal tettük, de sokszor kijött belőlünk.

Köszönjük, hogy tanítóink, nevelőink voltak! Kívánunk nálunknál sokkal jobb gyerekeket.

Tóth Evelin, VIII.C

Concurs "Mari exploratori geografici"

În data de 30.03.2016 a avut loc prima ediție pentru clasa a VIII-a, a Concursului "Mari exploratori geografici", la Liceul Tehnologic Gheorghe Marinescu. Școala noastră a fost reprezentată de un echipaj format din doi elevi, subsemnații Radu Darius și Feșteu Cătălin.

Competiția a constat în două probe scrise, prima pe baza unei bibliografii primită înainte de concurs și a doua bazată pe un film la prima vedere. Întrebările au avut un punctaj diferit în funcție de dificultate, iar în caz de egalitate se ajungea la o probă de baraj.

Noi am obținut prima mențiune, după ce am pierdut "la mustață" barajul pentru locul doi. Toate echipele au primit diplome și un premiu constând într-o excursie la Sighișoara, pe care încă o așteptăm.

Am plecat fericiți cu premiul nostru, rămânând cu amintiri frumoase și prieteni noi.

Radu Darius și Feșteu Cătălin, VIII A

Concurs „Școala mea se adaptează”

*

Gimnaziala "Alexandru Ioan Cuza" Tg-Mures

Ca urmare a implicării unui număr mare de elevi și cadre didactice în campania de votare pe linkul „Calea verde.ro”, școala noastră a câștigat premiul juriului.

Astfel, mulțumită inițiativei doamnei profesoare **Domokos Erszebet**, vom primi o stație meteorologică în valoare de 1600 lei.

Elisabeth

Vreau să vă povestesc despre hamsterul meu asiatic: are culoare gri și burtica albă, este fetiță, are 4 luni și se numește Elisabeth.

Hamsterul asiatic este un hamster pitic, mai mic decât un hamster obișnuit și de aceea este foarte drăgălaș și simpatic. Hamsterul pitic face parte din familia rozătoarelor, este de mărimea unui șoricel, are blana de diferite culori și este considerat unul dintre animalele de companie cele mai iubite de copii, deoarece, dacă i se acordă atenție, este foarte sociabil și prietenos.

Elisabeth doarme aproape toată ziua, însă noaptea este trează și este foarte activă: se joacă în roțița ei specială, își tocește dinții cu mare zgomot cu o piatră specială, se plimbă, se cațără pe pereții cuștii ei și chiar stă agățată de tavanul cuștii, ca un liliac. Ea are în cușcă și un tobogan, pe care îi place foarte mult să se joace. Îi place deasemenea să roadă crengi pe care le mărunțește cu dinții ei ascuțiți.

Ziua îi place să stea sub rumeguș sau în căsuța ei, unde doarme și își petrece majoritatea timpului. Când doarme nu îi place să fie deranjată, deoarece devine foarte morocănoasă și neprietenoasă.

Hamsterul meu mănâncă aproape orice: semințe, legume și fructe, nuci, grăunțe, boabe de fasole, paste, carne de pui, ouă și, bineînțeles, mâncare specială pentru hamsteri, disponibilă în magazinele speciale de animale.

Îmi place foarte mult să mă joc cu Elisabeth, uneori o scot din cușcă și o las să se plimbe pe pat sau pe covor, dar trebuie să fiu foarte atentă să nu fugă deoarece este deosebit de rapidă. Din păcate, uneori mă mai și mușcă, dar niciodată nu m-a mușcat foarte grav, așa că rămânem mereu prietene.

Sunt încântată că am așa un animal de companie drăguț!

Helgiu Maya Sophia

Cls. a II-a A, prof. **Maier Monica**

Volt egyszer, hol nem volt...

Volt egyszer, hol nem volt, volt egy szeptemberi szép nap, amikor először indultak iskolába azok a gyerekek akikről a mese szól.

Gyönyörű kék volt az ég mintha nekik süttött volna, mintha szebben ragyogott volna mint máskor. Mindenki nagy pot, úgy szülők, nagya rájuk váró tanító néni. nagymamák kezét kok akik még nemrég éreztek, néhányan már az osztályterembe, mások az

izgalommal várta ezt a napszülők, hozzátartozók mint Anyukák, apukák vagy szorongatták azok a kikiadóvasok voltak. Lassan évnnyitó előtt bekukkintottak iskola udvarán gyülekeztek.

Gyönyörű ez a nap minden évben, mindig sugárzó arccal érkeznek a napbarnított arcú gyerekek, akik kipihentnek látszanak, készek az új kezdésre, de még sugárzóbb azoknak az arcuk akik először lépik át az iskola kapuját, tele vannak kíváncsisággal s talán kétkedőn kérdik: **“Iskola, iskola ki a csoda jár oda?”** Erre ugyan ők már tudják a választ, de mégis sok olyan dolog van amit még ez után fognak megismerni. Így történik a mi kis naptól a **Mackóvilág** hódító útjukra.

manóinkkal is akik ettők a birodalmába léptek be

28 kisgyerek indult el útközben egy kislány helyette kettő, ugyancsak fogjuk befejezni az előkészítő fiúval. Mind ügyesek, szeretnek játszani, de időt vizsgálondolunk az eltelt időre, el lehet mondani róla, hogy szép volt, de hosszú, nagyon sok mosollyal, önzetlen szeretettel, vidámsággal ajándékoztak meg ezek a gyerekek, mindazok ellenére, hogy voltak nehezebb napjaink is.

a felfedező útra, aztán elköltözött, majd érkezett lány. Így 29 kismackóval osztályt, 15 lánnyal és 14 aranyosak, vidámak, sokat kerítünk a tanulásra is. Ha

És most nemsokára itt az év vége, minha csak most lett volna szeptember, s már rövid időn belül júniust írunk a naptárba, **itt a vége fuss el véle**, itt a nagyvakáció, amit követ majd az első osztály.

Sok sikert kívánok minden kisdiaáknak!

Toth Imola tanító néni

Szilárd

Copiii și cadrele didactice din școala noastră, „ALEXANDRU IOAN CUZA”, având un suflet mare, s-au gândit să ajute un coleg de-al nostru din clasa I E , care a avut un accident grav în timp ce se dădea cu bicicleta, în prima zi de școală.

Clasele a -VIII-a, pentru a ajuta acest elev, A strâns mai multe cutii de pantofi punându-le în fiecare clasă pentru a se strânge cât mai mulți bani. Szilard, provine dintr-o familie cu o situatie financiara modestă. Aceasta avea nevoie de o sută lei pe zi pentru spitalizare. Bunătatea elevilor, demonstrată și în acest caz, a fost mare, reusind să se strângă frumoasa sumă de 7200 lei. Bani strânsi de noi au fost dați părinților care au fost surprinși și emoționați de gestul nostru.

Clasa a VIII-a A *Stefi si Lari*

Miss Boboc 2016

Chiciudean Andra, clasa a V-a B

O cunoașteți?

O elevă silitoare, frumoasă, deșteaptă și modestă. Anul acesta s-a remarcat, fără să facă eforturi prea mari, la Balul Bobocilor organizat de colegii ei mai mari. Adevărul e că ar fi foarte greu să treacă neobservată.

„A fost o zi plină de emoție nu numai pentru mine, ci pentru toți. Când am aflat că am fost aleasă Miss Boboc am fost foarte fericită. Am mulțumit tuturor”, a recunoscut timidă Andra. Iar vara aceasta, cu siguranță, o veți remarca și pe podium cu coroana de premiantă pentru că Andra e la fel de silitoare pe cât e de frumoasă.

Be a part of your life

A best friend is a person who will always be a part of your life.

A best friend is the person who you share all your secrets with, a person who doesn't judge you, if you do silly things and is always a helping hand.

A best friend is like a shoulder to cry on, when your heart is full of sadness, the perfect person to have a conversation with. She or he is always your perfect shopping partner and you always do a lot of things together.

Thus, the friendship between best friends is like the relationship between sisters and brothers, always based on trust. And if there is trust, you just know that betrayal is not going to undermine it. Honesty, being true to each other, spending as much time as possible together, protecting and helping one another, sharing things and your secrets, are only a few of the most important things to look for in a best friend.

Bota Francesca, clasa a VII-a B

Prof. **Chereches Nicoleta**

Best friend

Hi! My name is Sandra, and I am going to tell you a story about how my life changed to the better.

So it all started in the 6th grade. Yes, the year of exploration. It was winter time and I was at school. I have had the same classmates for a long time, but never developed or got into a long lasting relationship with them. I was that girl who was friends with everyone and anyone. I didn't really know what a real friendship feels like nor a friend who's got your back anytime you need.

I was hanging out with this girl more and more during the breaks between classes.

We started talking and laughing together over the dumbest things. Then, as we became close friends and as school months passed we started to build trust in each other. We were trusting each other for everything. School projects, secrets, anything!

It was so cool to know someone is there for you and supports you and has never done anything bad to you like betrayal or faking a relationship with you, because I have been there and I know how it feels. Then summer came and we were missing each other because we used to meet every day and every hour. We were talking on the phone for hours, and used to discuss silly things and we were sharing our joy and sadness. Our conversations were so interesting and fun that we could literally talk for three hours straight. You know some people say that you have to be confident in yourself and you don't need anyone to support you or a shoulder to cry on. They say that you have to be independent and take care of your own life and don't care about the others. I have met some of those people and I kicked them out of my life as soon as possible because I believe in friendship and a good friend that would do anything for me.

I am not like them. Maybe my mind is not clear enough but I definitely need someone to support me. Maybe I am not strong enough, or maybe I am too clingy, or maybe I just love to have fun and get crazy with friends next to me. Maybe I want to share my moments of happiness and craziness with other people. And I surely do! I love to make others smile, I love to hear their stories and I love to share my story with them too.

No, I didn't choose my best friend just to go shopping with her. I didn't choose her for her intelligence or grades like others do. I didn't choose her for her helping hand. I don't befriend people for visible things. I chose her because she is weird and funny just like me. Maybe I chose her because she is the best shoulder to cry on. I learnt a lot of things from her and I try to be a better person because of her. She is and will always be part of my childhood and I am glad to say that she is like my second sister and I am proud to have such a person beside me. I want to thank her for being my best friend!

Raffi Sandra, clasa a VII-a B,

prof. **Chereches Nicoleta**

Best Friend

A quotation written by Eustache Deschamps says "Friends are relatives you make for yourself". This is an idea I strongly agree with, because a friend can be closer to us than a family member, even than our brothers or sisters. Everywhere I went I heard people talking about a "best friend" and I always thought that all the friends a person has are as good as the others, you cannot name a friend to be the best, because I believe that in a friendship we all have to be considered equal, no one is better than anyone.

First and foremost, in general a friend is a person we are sharing lots of things with, even secrets, which means a friendship is a relationship based on trust. Moreover when someone has a problem the first person asked for help is a friend who can give a helping hand or a shoulder to cry on, so he should listen to us and try to give a piece of advice if it is possible. For example when I have been in hospital the simple fact of having a conversation or spending some time together with a close friend made me feel better.

On the other hand, we have to pay attention to the people chosen as friends because not everyone is to be trusted. For example he can turn the secrets we told him into silly things, sharing them to the others. Obviously we cannot call "friend" that type of person. This kind of betrayal coming from a "friend" can cause a lot of sadness and unfortunately the enemies never betray us, but a friend can do so.

To sum up, a friend is not just a person we are going shopping with, he is a lot more than that, being someone we can always rely on, helping us face the difficulties we pass through. But I still don't believe in "Best Friends" because we share the most important things with all the friends not only with the most liked one.

CALIN IANIS, cls. a VII-a B
Prof. **Chereches Nicoleta**

În război pentru un ghiocel

Mirestean Alexandra-Octavia, clasa a-VI-a A
Locul I Concursul Județean de Creație Literară
Emoțiile Primăverii, 2016

Într-o noapte rece luna stătea gânditoare pe cer. Se simțea atât de singură. Era înconjurată de milioane de stele care o slăveau. Avea chiar și un luceafăr mare și luminos lângă ea, dar tot singură se simțea. Îl invidia pe soare care putea să vadă oamenii, florile, fluturii și toate viețuitoarele. Acum urma să vină primăvara, care era anotimpul ei preferat și știa că nu va putea să vadă cum înfloresc ghiocelii sau cum ies puii din ouă.

Văzând-o așa de îngândurată, Luceafărul o întreabă:

- De ce ești așa de tristă, dragă lună?
- Sunt tristă pentru că, nici în acest an, nu o să pot vedea ghiocelii înflorind!
- Anul acesta m-am gândit să-l conving pe soare să te lase să-i vezi. Sper să accepte!
- Și.... când vei porni spre el?
- Chiar acum! Primăvara nu mai are mult până sosește.

Și, spunând acestea, Luceafărul porni spre soare.

- Ce cauți aici, dragă Lucefăr? Îl întreba soarele când îl zării. Ce dorești?
- Ți-aș fi recunoscător dacă ai lăsa luna să vadă ghiocelii înflorind.
- Eu, o voi lăsa dacă..... razele ei pot face față alor mele, ceea ce este imposibil.
- O să facem noi posibil, a spus luceafărul și a plecat spre lună. Știa că soarele e puternic, și mâine ghiocelii înfloresc, dar nu putea să renunțe, știa cât de mult își dorește luna acest lucru și nu putea să o vadă tot timpul tristă.

- O să vezi ghiocelii!! îi spuse luceafărul lunii. Ne vom lupta !!!
- Dar..... ghiocelii înfloresc mâine, nu avem timp să antrenăm zânele nopții.
- Asta nu contează. Zânele noastre sunt multe și puternice!
- Sper să fie cum spui tu! A spus luna cu un oftat lung.

Zânele nopții au profitat de timpul rămas, pentru a se antrena.

Timpul a trecut repede, iar soarele trebuia să apară. Lumina a început să se contopească ușor cu întunericul nopții, iar soarele arunca săgeți scânteietoare spre pământ, începând astfel o luptă aprigă între zânele zilei și cele ale nopții. Cele din urmă aruncau cu praf de stele ca să stingă lumina arzătoare a soarelui. Era ca un rai pătruns într-un iad, iar sub el un ghiocel micuț a înflorit. Acesta privea mirat spre cer neștiind că totul a pornit de la el, neștiind că milioane de zâne se luptă din cauza lui, neștiind că luna și-a împlinit cel mai mare vis văzându-l cum înfloresce.

Emoțiile toamnei

Moldovan Sonia Nadine
Locul II, 2016
Concursul de poezie
„Emoțiile toamnei”

Îmbrăcată în frunze ruginii
Toamna și-a făcut prezența
De timpuriu
Strigând catalogul.

Păsările – absente motivat:
În pași de dans, pornesc domol
Spre destinații calde.

Jivinele – prezente, încă
Pregătesc pentru serile lungi de iarnă
Povești hibernale,
Bune de citit la gura ...bârlogului.

Pomii,
În absența frunzelor hoinare,
Ridică spre cer brațe uscate
Și spun cu voci guturale:
Prezent.

Cu colțul batistei
Toamna șterge
Lacrimi de noiembrie

Din culisele toamnei...

Bartus Marc, clasa a V-a A

Nori, ceață, frig, cenușiu... Ultima rază de soare s-a ascuns după norii tulburi. Ce-i mai frumos, s-a dus! Tot ce era ieri, azi nu mai este. Zâna cea bogată, Toamna, și-a lăsat amprenta peste tot.

Dar totuși, toamna aduce bucurie pe fețele zâmbitoare ale oamenilor: dulceața din roade, arămiul frunzelor, abundența fructelor și legumelor, camera bogată cu tot ce trebuie pe iarnă și multe altele. Păsările părăsesc regatul văzduhului cu gândul că vor reveni la anul. Nerăbdătoare pleacă spre țările călduroase care le primesc cu brațele deschise.

Copacii dezbracă haina verde care acum e covorul foșnitor și multicolor pe care copiii îl calcă voioși în drumul spre școală. Frunzele jucăușe pun zâmbete pe fețele copiilor cu frumusețea și culoarea lor.

Zâna cea bogată a adus cu ea și fructele și legumele aromate: cartofii pântecoși, verzele înfoiate, sfeclă mustăcioasă, mere bosumflate, castraveții subțiați la gură și alte bunătăți gustoase. În câmară, pe raft, bulionul e mândru că gogoșarul i-a luat fața și că a rămas întreg. Borcanul cu murături e fâlos, el știe că, odată ce l-ai apucat, nu-l mai lași!

Toamna s-a mutat la oameni în camere și în curți. Natura suferă o totală schimbare. Parcă e o lume nouă, pe care-ai descoperit-o abia acum. Afară, vremea schimbă natura! Bruma se lasă parcă ar fi ninsoare, ceața pare-un labirint, vântul îți flutură fularul, iar lapovița pare o rouă relaxantă.

Așa este toamna și așa sper să rămână!

Țile de toamnă

Nevodar Andreea, clasa a V-a A

A venit toamna. Iarba își ia noul costum maroniu pudrat cu brumă. Doamna buburază se duce la culcare, iar domnul gândac o însoțește. Frumoșii fluturi au plecat spre țări mai calde, iar albinele se ghemuiesc în stupi și scorburii. Regina furnică, în mușuroi, adună ultimele provizii pentru iarna ce o așteaptă. Greierele, ce astă vară a tot cântat, acum se pune pe dansat. Crizantema și zoreua se ascund printre grămjăjoarele de frunze căzute la întâmplare prin grădină. Frunzele sunt pictate în roșu, galben și portocaliu de Zâna Toamană care se crede cea mai frumoasă din țara anotimpurilor.

Vântul bate cu putere și transportă frunzele urmărindu-le în dansul lor grațios și legănat. El răspândește frig peste pământul aproape înghețat. Ceața se împrăștie peste tot și înfășoară copacii în mantia ei alburie. Vălul de brumă argintie împodobește toată grădina.

Soarele se ascunde după nori, iar norii pumburii încep să plângă. Lacrimile lor sunt reci și multe, vântul șuieră prin hornurile pustiite. Stolurile de rândunele, cocostârci și berze își părăsesc cuiburile și se duc spre țările calde. Aici rămân doar vrăbiuțele, porumbeii și corbii iernatici să înfrunte iarna ca niște paznici neînfricați.

În grădina de legume, cepei i s-au uscat frunzele și e gata de cules. Roșiile sunt coapte și așteaptă să fie făcute suc. Cartofii ascunși prin pământ, acum au fost găsiți gata de recoltat. Morcovii și pătrunjeli au fost adunați și ei, iar copiii așteaptă cu nerăbdare supa de tăitei. Dovlecii sunt ca niște felinare împrăștiate prin grădina de legume.

De pe câmp porumbul a fost cules și adus în hambare lângă grâu, orz și ovăz. Căprioarele, toamna, coboară din când în când la câmp ca să manânce din rodele lui bogate.

Copacii golași și zdrențuiți dărdăie de frig. Merele, perele, prunele și gutuile așezate în coșulețe sunt pregătite pentru a fi făcute compot, dulceață și gem. Nucul și-a pierdut nucile, care stau împrăștiate în jurul lui, ca niște mici mingiuțe. Vița de vie a făcut struguri albi și negri care le dăruiesc copiilor mustul cel duce și gustos.

A început un nou an de școală. Acesta aduce bucurie pe fețele copiilor. Copiii fericiți își cară în spate ghiozdanele, iar în mână țin un buchet frumos de crizanteme. Bucuroși, ei intră pe poarta școlii. În clasă le sunt predate manualele și află noul orar.

Toamna e un anotimp frumos plin de roade gustoase și sănătoase. Anotimpul acesta îi încântă pe toți oamenii pentru că este anotimpul cel mai interesant și mai plin de acțiune dintre toate celelalte anotimpuri.

Toamna – prințesa capricioasă *

Pop Adael Darius,
clasa a V-a A

Toamna, a treia fiică a bătrânului Timp, este o prințesă capricioasă. Se schimbă când are chef. Când se îmbracă mai gros, vremea se răcește, iar când se îmbracă cu haine mai subțiri, vremea se încălzește. Uneori, dis de dimineața, este rece, încât ai impresia că vine iarna, dar în miezul zilei, e atât de cald încât îți vine pofta să faci o baie...

Chiar dacă Toamna face ce vrea ea, trebuie să se supună regulilor. Ea are în tolbă ultimele săgeți arzătoare ale soarelui care auresc și înroșesc frunzele. Peste tot, ploi de frunze și covoare multicolore îmbracă pământul. Diminețile de toamnă sunt reci, iar ceața deasă acoperă pământul. Iarba este udă, plantele sunt amorțite de răcoarea nopții, iar fructele în pomi lucesc în lumina slabă a soarelui. Soarele este palid,

obosit după o vară caniculară. Vântul șuieră prin curțile oamenilor, ridicând nori de frunze colorate și praf.

Acest anotimp scoate oamenii din case, la munca câmpului, căci toamna este anotimpul roadelor. Porumbul, sfecla și cartofii sunt culese și adăpostite pentru iarnă. Câmpurile vor fi arate și semănate. Dealurile cu vii așteaptă culegătorii. Peste tot, parfumul strugurilor îndeamnă oamenii la cules. Mii și mii de ciorchini aromați sunt adunați în coșuri mari.

În livezi, merele, perele, prunele și gutuile se bucură de ultimele raze căldute ale soarelui, așteptând să fie culese. Gospodinele adună dulceața fructelor în borcane, bucurându-se de mulțimea roadelor pământului.

Mulți oameni iubesc vara și, de aceea se întristează la sosirea toamnei. Cu toate acestea, toamna este un anotimp frumos, colorat și parfumat. Zilele răcoroase ale toamnei adună oamenii în case, în jurul focului, a meselor îmbelșugate. Cred că toamna este anotimpul familiei., a discuțiilor cu prietenii și al amintirilor.

Toamna pe uliță

Turcu Luca, clasa a V-a A

Cârdurile de cocoare fac ultimele repetiții înainte de plecarea spre Ecuador. Câmpia s-a întristat și s-a vestejit din cauza vălului de brumă argintie care s-a așternut pretutindeni. Frunzele uscate și colorate se dezlipesc de pe crengi formând un minunat covor multicolor. Soarele iubit se ascunde după norii suri, iar vântul bate fără milă, răspândind înfiorare. Grozavii nori anunță sosirea anotimpului de un alb strălucitor, care vine șuierând și blestemând.

Cuiburile păsărilor rămân părăsite, doar puiul golaș de ciocârlie care se jelește pe cumpăna fântânii, mai poate fi auzit. Ziua scade, noaptea crește, iar tristul om este cuprins de melancolia zilelor frumoase și călduroase de vară.

Întreaga natură suferă din cauza venirii acestui blestemat anotimp: copacii pozează nud, porumbul cu podoaba zdrențuită tremură pe câmp, florile și-au pierdut veșmântul de sărbătoare și cântă în cor:

*Te-ai dus vară, călduroasă,
A venit toamna ploioasă,
Urmată de iarna geroasă,
Care vine peste noi,
Cu veșmântul de ninsori.*

Scufița Roșie

A fost odată ca niciodată o fetiță care se numea Scufița Roșie. Ea locuia lângă vecinul ei lupul. El era prietenul Scufiței. Ei îi plăcea tare mult de prietenul său lupul.

Într-o zi mama Scufiței a chemat-o și i-a zis :

Scufița Roșie, trebuie să mergi la bunica ta pentru că este bolnavă !

Plec chiar acum !

Ea nu a mai fost de mult timp la bunicuța și nu mai știa drumul așa că a rugat-o pe mama ei să o lase să meargă împreună cu prietenul ei, lupul.

Pentru că drumul era destul de lung, lupul știa o scurtătură . Au mers printr-o poiană plină de narcise unde ea a cules un buchețel pentru bunicuța.

Cântând și distrându-se pe drum au ajuns repede la casa bunicii care s-a speriat când a văzut și lupul la ușa ei.

-Nu te speria, este un bun prieten care m-a însoțit până aici !

Atunci bunica s-a liniștit.

La întoarcere lupul i-a aratat multe lucruri în pădure, copaci înalți, păsări, căprioare, iepurași , mistreți care aveau casa acolo.

Bucurie

Mara Korosi, I C

Într-o zi de școală , când soarele bătea în geamul clasei și ne invita afară, am ieșit să vedem ce se întâmplă în curtea școlii.

Am descoperit un stejar , despre care am aflat că a fost plantat de către copiii din alte generații și care stătea cu brațele întinse spre soarele vesel . Pe brațe avea mugurași mici ca niște mărgele .

Pe covorul de iarbă străluceau stropii de rouă ca niște mici diamante, iar printre fire păpădiile abia răsărite își deschideau soarele micuț de puf. Lângă gardul școlii ne-a atras atenția o tufă de măceș care prindea frunzele verzi mai păstra încă fructele din anul trecut.

Prin iarbă se plimba o familie de melci, la care le-am făcut o căsuță din pitricele și iarbă. Pătuțul a fost o coajă de nucă găsită prin curte , perniță o floare de păpădie iar păturică o frunză. După ce am aranjat căsuța am adus melcii în ea. Ca să nu fie singuri , am pus o mămăruță și în zbor a venit și un pui de albină.

După ce am terminat am cântat „Melc, melc,, cu toții ca micile vietăți să se simtă bine în noua lor căsuță. Tare ne-am bucurat de primele semne ale primăverii în curtea școlii noastre!

Colectivul clasei I C

Prof.înv.primar **Covrig Maria**

Scufița Roșie

A fost odată ca niciodată o fetiță care a primit o scufiță roșie și de aceea se numea Scufița Roșie.

Într-o bună zi, mama a trimis-o pe scufiță și poneiul ei la bunica să-i ducă un coș cu mâncare. Ea a plecat de îndată la drum . S-a întâlnit cu un iepure care era tare curios ce are fetița în coșuleț. Ea i-a spus că are niște merinde pentru bunicuța ei.

Pe drum a întâlnit un stejar bătrân și s-a așezat împreună cu poneiul să se odihnească. Din stejar s-a auzit o voce :

-Mă vezi ? Sunt Rița Veverița ! care avea un chef grozav de joacă.

-Chiar tu ești ? Coboară la mine să -ți văd blănița ca focul !

- De ce ai pornit singură doar cu poneiul tău prin pădure ?

- Trebuia să duc repede coșul bunicii !

-Ai grijă pe unde mergi !

Mergând ei prin pădure au zărit un fum . Acolo erau oameni care povesteau în jurul unui foc mare , cum nu mai văzuse fetița până atunci.Cei doi s-au așezat lângă foc și au ascultat poveștile spuse de acei oameni până s-a făcut noapte. Atunci poneiul a reușit să o conducă pe fetiță la casa bunicii fiindcă era tare descurcăreț și au dormit acolo .

Bunica s-a bucurat că nu era singură.

Diaconu Sabina, I C

Zmbră de toamnă

A venit toamna cețoasă,
Frunzele au ruginit,
Vremea este răcoroasă,
Florile au veștejit....

Ploi mărunte-ncep să cadă,
Dealurile sunt pustii,
S-au sfârșit de prin ogradă
Jocurile de copii....

Chiciudean Andra, Clasa a V-a B

Toamna mea

Peste câmpuri dezgolate,
Peste crânguri zgribulite,
A venit, așa, deodată,
Toamna mea mult așteptată!

Stau și mă uit mult pe geam
Parcă mă cuprinde frica:
Frunzele cad ram cu ram,
Pe copaci nu e nimica.

Te rog, toamna mea, mai stai!

Uple-mă de bucurie
Ca un cântăreț de nai
Cântând într-o veselie

Marcu Alexia,
Clasa a V-a B

Culorile toamnei

Iată toamna a venit
Frunza iar a ruginit.
Vrăbiuța zgribulită
A zburat pe-o rămurică.

Toamnă, toamnă colorată,
Toată țara e pătată
Și de brumă și de ploi
C-ai venit dragă, la noi.

Tu ești mândră-mpărăteasă
Și ai pus la noi pe masă
Mere, prune din livezi,
Farfurii cu pere verzi.

Potop Larisa, Clasa a V-a B

Iarna

Iarna vine-ncețișor
Cu un domol fulgușor.
Fulgușorii se-nmulțesc
Și pământu-mpodobesc.

Toți copiii-s bucuroși
Că ninge așa frumos!
Își pun căciuli și mănuși
Și se duc la derdeluș.

Este frig, dar nu le pasă
Că au ieșit din casă!
Âncepe o joacă mare
Pe zăpada albă, moale.

Dacă iarna a venit
Toți copiii-s fericiți
Că ei știu că va veni
Un moș darnic la copii.

Ocoș Luca, clasa: a II-a A

Primăvara

Alb și roșu împletit
Ne anunță c-a sosit!
Ghiocei au înflorit,
Întâi martie a venit.

Păsările se întorc
Unde este țara lor.
Și încep ca să muncească
Cuiburi să își construiască.

Din jordițe mici, uscate,
Împletite frumos toate.
Ele-ncep a se oua
Puișori a ne mai da.

Primăvara mai sosește,
De pe cuib ea ne privește,
Mare, albă și pufoasă,
Barza s-a întors acasă.

Primăvara călduroară
Ne mai scoate-un pic din casă.
Prin parcuri viu colorate
Veseli, plini de sănătate.

CHIOREAN DARIA, Clasa: a II-a A

Primăvara

Primăvara, anotimp voios
Este tare bucuros.
Natura s-a trezit la viață
Cu belșugul de verdeață.

Subțirele floricele
Par a fi niște lălele.
Și gingașii ghiocei
Nu poți să rezști la ei.

Niște raze elegante
Cad pe florile parfumate.
Și-ncălzesc a lor petale,
De le-atingi le simți reale.

Voidazan Olivia,
clasa: a II-a A

Eleve premiate la Concursul
de poezie

„Emoțiile primăverii”

Bine ai venit

primăvară

Primăvara a sosit,
Soarele a răsărit,
Copacii au înverzit
Și noi ne-am înveselit.

Se zăresc din depărtare
Vin și păsări călătoare.
Este multă armonie,
Zumzete și veselie!

Toți copiii sunt pe-afară,
Se joacă. E primăvară!
Ziua parcă s-a mărit,
Primăvară, bine ai venit!

HELGIU MAYA,
clasa: a II-a A

Primăvara

Primăvara când sosește
Totu-n jur înmugurește!
Iar albinele din floare-n floare
Caută raze de soare.

Un parfum îmbietor
Trece printr-un vânt ușor.
Parc-am fi într-o poveste
Cu prinți și cu prințese.

Haideți toți copii afară
Primăvara a sosit iară!
Să cântăm, să ne jucăm,
Flori frumoase s-adunăm.

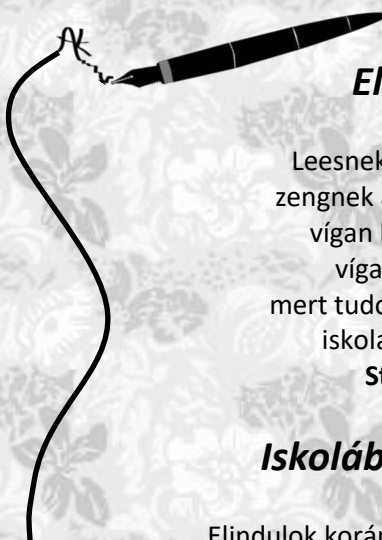
RUSU VANESA, clasa: a II-a A

Rímelő gondolatok AZ I. D osztályban

Elsős lettem

Elsős lettem,
Nagyon jó az én kedvem.
Tudod, minek örülök?
Iskolába kerülök.
Nagy vagyok már iskolás,
Kezdődjön a tanítás!

György Vivien

Első osztály

Leesnek a levelek,
zengnek a gyerekek,
vígán kelsz fel,
vígán fekszel,
mert tudod, hogy holnap
iskolában leszel.

Stan Zsanett

Iskolába menet

Elindulok korán reggel iskolába,
sietek, hogy odaérjek,
Szedem a két lábam,
Hazafele menet,
Az osztályba érve
vár a tanító néni,
hogy üljünk a helyünkre,
és kezdjünk el tanulni.
Pillanatnak tűnik,
eltelnek az órák,
nehogy elkéssek.
megzörren a csengő,
s lejárt a tanítás.
cipelem a táskám.
cipelem a táskát,
de nem húzza a vállam,
mert okosabb lettem
a tanítástól.

Bende Trisztán Róbert

Premiul III, „Emoțiile primăverii”

Mătieș Andreea, cls. a VI-a B

Prof. îndrumător **Szekely Daniela**

Am ieșit în pragul ușii și am inspirat adânc aerul proaspăt cu miros de ghiocei și iarbă verde. Soarele, încă cu dinți, încălzește, pe alocuri, pământul rece. Doar ghioceii curajoși, nu țin cont de vântul rece și de nopțile friguroase. Ei se avântă în bătaia vântului și își îndoaie trupușoarele firave, dar revenind mereu cu clopoțelul cel alb deasupra.

Hei, nu e nimeni pe aici? strigă micul ghiocel. Dar nu primi niciun răspuns. Își ridică capul cu mai mult curaj, ieșind din culcușul cald de sub zăpadă.

Ieșiți la soare să ne jucăm! îi îndeamnă el pe ceilalți ghiocei.

Dar nu e prea frig? întreabă un alt ghiocel.

Nu, soarele a răsărit și încălzește totul în jurul nostru.

Priviți ce strălucitoare sunt petalele mele și cât de frumos colorate sunt frunzele! Încet, câte un ghiocel fricos, ieșea de sub zăpadă să vadă dacă, într-adevăr, soarele își trimite razele sale calde spre pământ. Imediat s-a încins o horă a bucuriei în care ghioceii cântau triumful primăverii asupra frigului. Spre seară frigul a cuprins din nou câmpul și ghioceii s-au cuibărit din nou în culcușurile lor de sub zăpadă. Doar ghiocelul nostru a mai rămas să privească minunea care se desfășura în fața ochilor lui.

Ați văzut că e cald afară?

Priviți..... se văd primele fire de iarbă !

De ce nu-mi răspunde nimeni? Abia atunci observă că toți ceilalți ghiocei au adormit cu zâmbetul pe buze gândindu-se la soarele care și mâine le va încălzi trupușoarele plăpânde.

Balada ghiocelului

Ghiocelul din pădure

A ieșit mirat afară

Căutându-și surioare,

Florile de primăvară.

Vântul, încă rece, bate

Și se scutură de ploaie,

Ghiocelul se frământă

Zgribulind fără de straie.

El așteaptă să răsară

Soarele, prieten bun

Și să spună tuturor:

„Primăvara e pe drum!”

Soarele călduț pornește

Și colindă-ntreaga țară

Salutând prietenește,

Și strigând: „E primăvară!”

Conțiu Antonio

Clasa a VI a B

Prof. îndrumător Szekely Daniela

Sora florilor

Colectivul de redacție

Director: Prof. **Olga Atomei**

Director adjunct: Prof. **Chebuțiu Claudia**

Director adjunct: Prof. **Toth Imola**

Coordonator: Prof. **Emilia Moldovan**

Design: Prof. **Livius Matei**

Corector: Prof. **Atomei Nicoleta**

Relația cu elevii:

Prof. **Silvășan Petronela**

Prof. **Szekely Daniela**

Prof. **Szakács Aranka**

Prof. **Koszorus Manuela**

Profesori colaboratori

Prof. **Monica Maier**

Prof. **Covrig Maria**

Prof. **Mare Carla**

Prof. **Gliga Elena**

Prof. **Duma Ioana**

Prof. **Maxim Gheorghe**

Prof. **Bosa Sanda**

Prof. **Madaras Magdalna**

Prof. **Bogdan Lucreția**

Prof. **Cilibică Marcela**

Prof. **Farkas Edit**

Prof. **Barta Eniko**

Prof. **Ilișanu Elena**

Prof. **Cherecheș Nicoleta**

Prof. **Nemes Angéla**

Prof. **Szabó-Ádám Béla**

Prof. **Domokos Erszebet**

Elevi colaboratori

Tóth Evelin, VIII.C

POP ANDRADA, Clasa a V-a B

Săbădean Sebastian, clasa a II –a B

Papuc Alesia Teodora, clasa a IV-a A

Balint Ștefania și Rîtea Larisa, VIII A

Șerban Victoria, clasa a III-a B,

Pop Traian Valentin, clasa a IV-a D

Moldovan Philip, clasa a II –a B

Bucși Darius-Florin, clasa a IV-a C

Stoica Rareș, Clasa a III-a B,

Ștefania Silvășan, Clasa a III-a B

Șerban Victoria, Clasa a III-a B

Darius Novai, clasa a II-a B

Nevodar Patricia, clasa a v-a A

Kis János III.C

Helgiu Maya Sophia, Cls. a II-a A

Radu Darius, VIII A

Feșteu Cătălin, VIII A

Stefi, Clasa a VIII-a A

Lari, Clasa a VIII-a A

Chiciudean Andra, Clasa a V-a B

Raffi Sandra, clasa a VII-a B,

Bota Francesca, clasa a VII-a B

CALIN IANIS, cls. a VII-a B

Bartus Marc, clasa a V-a A

Nevodar Andreea, clasa a V-a A

Pop Adael Darius, clasa a V-a A

Turcu Luca, clasa a V-a A

Mara Korosi, I C

Diaconu Sabina, I C

Potop Larisa, Clasa a V-a B

Marcu Alexia, Clasa a V-a B

Ocoș Luca, clasa: a II-a A

CHIOREAN DARIA, Clasa: a II-a A

HELGIU MAYA, clasa: a II-a A

VOIDĂZAN OLIVIA, clasa: a II-a A

György Vivien, I. D

Bende Trisztán Róbert

Conțiu Antonio, Clasa a VI a B

Mătieș Andreea, cls. a VI-a B

Elevii clasei a IV –a C

Elevii clasei a IV –a E